

משרד

יהודי
צאנז

מדינת ישראל

משרד הממשלה

9

5151/8-א

לשם מילוי מילוי
א.ל.מ.י. - י.ב.ן.א.ה.ר.ו.ן - ח.ו.י.
נ.ב.ב.י.ן - ד.ו.ו.י.ס.ו.ב.ל.מ.ל.
ה.א.ה.ב.ל.מ.ל.

מס' תיק מקורי

מחלקה

מדינת ישראל
ארכיון

שם תיק: א.טמיר - י.בן-אהרון - תכנית ממשלת
האחדות הלאומית

מזהה פני
5151/8-א

מזהה פרי R00033gg
כתובת: 3-312-5-7-2

17/09/2020 נאריד הדפסה

43.5

א

קווי היסוד של חכמי המשלה

במרכז פעולתה של ממשלת האחדות הלאומית המתייצבת לפני הכנסת
ואחח-עשרה יעמדו המשימות הבאות:-

1. (א) הכרת אחדות הגורל ושוחפות המאבק לקיומו של העם
היהודי במולדת ובחפוצות הגולה;

(ב) הומדה ביצירת התנאים החברתיים, הכלכליים והרוחניים
להגשמת ייעודה המרכזי של מדינת ישראל - קיבוץ
גלויות העם היהודי במולדתו;

(ג) החשת העליה מכל הארצות, עידוד העליה מארצות הרוחה,
ומערכה מתמדת במאמץ להציל יהודים נרדפים, להביאם
לחף מבטחים ולממש את זכותם לעלות ארצה.

2. יעדיה המדיניים המרכזיים של הנמשלה בחקופת זאת הם:
המשך חוליך השלום באזור והרחבתו, כיסוס השלום עם מצרים
ויציאת צה"ל מלבנון תוך הכטחת שלום יישובי הצפון.

3. (א) הנמשלה תעשה למען סינוח יחסי ידידות וקשרי-גומלין
בין ישראל לבין כל מדינה שוורת שלום;

(ב) הממשלה תוסיף לשקוד על העמקת יחסי הידידות וההכנה
השוררים בין ארצות-הברית לישראל;

(ג) הנמשלה תעשה לחידוש היחסים הדיפלומטיים עם
ברית-המועצות ועם מדינות באסיה, באפריקה
ובאמריקה-הלטינית שניתקו יחסיהן עם מדינת ישראל.

4. מדיניות החוץ והכטחון של ישראל תהיה מכוונת להכטיח
עצמאותה של ומדינה, חיזוק בטוונה וכינון שלום עם כל
שכנותיה.

5. הממשלה תשקוד על הגברת עוצמתו של צה"ל, כוח הרחעתו וכושר עמידתו מול כל איום צבאי, ותפעל בתקיפות נגד הטרור מכל מקור שהוא.

6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אחת בריבונות ישראל שאינה ניתנת לחלוקה; לכל בני הדתות תימשך ותובטח תמיד גישה חופשית אל המקומות המקודשים להם וחופש הפולחן.

7. הממשלה תוסיף להעמיד את שאיפת השלום בראש דאגתה ולא תחסוך כל מאמץ לקיום את השלום.

8. הממשלה תפעל לקידום ולחיזוקם של היחסים ההדדיים עם מצרים על-פי חוזה-השלום.

9. הממשלה תקרא למצרים למלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החוזה ומכוונות הצדדים החתומים עליו, לרבות חידוש מלא של הייצוג והקשרים הדיפלומטיים בין שתי המדינות.

10. הממשלה תפעל להמשך תהליך השלום על-פי המסגרת לשלום במזרח-החיכון שהוסכם עליה בקמפ-דייוויד ולחידוש המשא-ומתן לכינון האוטונומיה המלאה לתושבים הערבים ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה.

11. ישראל תקרא לירדן לפתוח במשא-ומתן לשלום כדי להביא לפתיחת דף חדש באזור, למען פריחתו ושיגשוגו. ממשלת ישראל חדון בהצעות שירדן העלה במשא-ומתן.
/ערביי/

11. ערביי יהודה, שומרון וחבל-עזה ישחפזו בקביעת עתידם כאמור בהסכמי קמפ-דייוויד.

12. ישראל חתנגד להקמת מדינה פלשתינאית נוספת בחבל-עזה ובשטח שכין ישראל לירדן.

13. ישראל לא תישא ולא תחן עם אש"ף.

14. במשך תקופת כהונתה של ממשלת האחדות לא יחול שינוי בריבונות ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה, אלא בהסכמת המערך והליכוד.

15. (א) יובטח קיומם ופיתוחם של הישובים שהוקמו על-ידי ממשלות ישראל ועל היקף פיתוחם יוחלט בממשלה;

(ב) 6 - 5 ישובים יוקמו תוך שנה. קביעת שמוחיהם תיעשה בהסכמת הדדית תוך שבוע מעת הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע ההחלטות של ממשלות קודמות על הקמת ישובים שטרם הוקמו וששמוחיהם יפורטו ברשימה שחצורף תוך שבוע מעת הקמת הממשלה; יהיה בשנים שלאחר-מכן, במועדים שתקבע ממשלת האחדות הלאומית במליאתה;

(ד) הקמת ישובים חדשים תהיה טעונה אישור רוב שרי הממשלה.

./הממשלה

16. הנמטלה חעשה כל אשר דרוש להבטיח את שלום הגליל. ייקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו הוצאת צה"ל מלכנון, חוך פרק זמן קצר שיוגדר על-ידי הממשלה.

17. הנדיניות הכלכלית-חברתית תפעל:-

(א) להקטנת חלוחה הכלכלית של המדינה על-ידי הפחתת הגרעון במאזן החשומים, גידול היצוא וצמצום היבוא;

(ב) לייצוב המשק על-ידי בלימת האינפלציה;

(ג) לחידוש צמיחת המשק חוך קיום תעסוקה מלאה;

(ד) לשינוי מבנה המשק על-ידי הגדלתם של ענפי היצור והיצוא וביסוסם והקטנת חלקט של השירותים הציבוריים והמינהליים;

(ה) לעידודם של אזורי ההתיישבות כרחכי הארץ וערי הפיתוח ולהרחבתם, לחלוקה צודקת של הנטל בין חלקי הציבור ולקיום חקין של מערכות החינוך, הבריאות והדיוור.

18. לשם השגת יעדים אלה תפעל הממשלה:-

(א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזרחית והבטחונית - ולבלימת הצריכה הפרטית;

(ב) להשגת הסכם כלכלי-חברתי עם ההסתדרות, המעסיקים ושאר גורמי המשק;

(ג) לעידוד החסכון הלאומי לצורותיו, באמצעות חיזוק האמון בו וקיום התחייבויות הממשלה, בהתאם לחוק שנחקבל בכנסת בנושא זה; /לקידומו.

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון חוץ הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לשם עידוד התפוקה, להעמקת הגביה ולחלוקה צודקת של נטל המסים;

(ו) לחמיכות במוצרי היסוד שיבטיחו אספקה סדירה וישמשו כמכשיר להכוונת החקלאות חוץ חתירה לשיעור קבוע של חמיכות המחיר לצרכן;

להקמת חוק ציבורי שיבטיח את עובד שבו מינימום הצמוד לשכר הממוצע במסק;

(ח) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדים.

19. הממשלה תפעל:-

(א) ליעול ולהרחבת תשחית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח החעשיה, לריבוי ההשקעות ולהקמת מפעלים עתירי-מדע;

(ב) לכיסוס החקלאות ולהרחבת ייצואה;

(ג) לעידוד התיירות הנכנסת ותיירות הפנים;

(ד) לקיום מדיניות שיכון המכוונת לקליטת עולים חדשים, לדירוס של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ה) לבניית דירות להשכרה בדמי-שכירות סבירים, במיוחד לזוגות צעירים ולמשפחות ברוכות ילדים;

(ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה תפעל למניעת ירידה ולהחזרתם למולדת של האזרחים שעזבוה.

21. הממשלה חפץ להמשיך פיתוחו של המיגזר הערבי והדרוזי, ולהשלמת חכניות-מיחאר ביישובים הערביים והדרוזיים כדי לאפשר נעחיו בניה לפי חכניות-המיחאר.
22. ייעשו מאמצים מיוחדים לקליטת המשכילים מבין בני המיעוטים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקדם את שיחופם באחריות, ממלכתית וציבורית.
23. הממשלה חבדוק את נושא ההקדשים המוסלמים.
24. יישמר עקרון ובעלות הלאומית על הקרקע. חוקם ועדה-שרים לדון על מקרים חריגים.
25. החלטה על מכירת נכסים עסקיים שבבעלות המדינה חחקבל על-ידי הממשלה.
26. המדיניות הכלכלית והחברתית תושחח על חכנית כוללת שחובא לידיעח הכנסת והציבור, וחופעל כמתואם ובעקביות להשגח יעדיה.
27. (א) הממשלה חמשיך לפעול להבטחח שווי זכויות מלא לכל החושבים ללא הבדל דח, גזע, לאום, מין או עדה;
(ב) הממשלה חיזום חקיקת חוק נגד הסחה גזענית, בנוסף להוראות החוק הקיימות בענין זה.
28. הממשלה חבדוק אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון המקומי; חיבחן חלוקת החפקידים והסמכויות בין השלטון המרכזי והמקומי; ייקבעו סדרי מימון וייבחנו מקורות-המימון שיבטיחו פעולה חקינה של השלטון המקומי.
- /הממשלה.

מ'ק 10500 '10

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن. ش. م. م.

الرئيس

The President

April 20, 1982.

Dear Prime Minister Begin,

Thank you for your letter of April 19 which I read with great interest. As I told you in my letters dated March 21 and April 16 and the oral messages I conveyed to you through Minister Sharon, the Arab Republic of Egypt is determined to fulfill all its obligation under the Camp David accords and the Peace Treaty in good faith. Likewise, we expect Israel to do the same. This is the only course that is compatible with our interest, and infact, with the interest of all peoples of the Middle East. When I repeated several times since I assumed office that peace to us is a strategic goal and not a tactical maneuver, I wanted to deepen the commitment of both peoples to the ideal of peace. You would also recall that I made it a point to state that the completion of final withdrawal from Sinai will cement the relations of peace and open new avenues for cooperation and interaction. This being our record, it is abundantly clear that we intend to keep our word and honor our commitment. It is inconceivable that we violate our undertakings for we believe that such a conduct could not generate any benefit to either party. Since we took the first step on the road to peace, we pledged ourselves to work for a comprehensive and durable peace. A fragile or shaky arrangement would undermine our purpose and set back our efforts.

In the " Framework For Peace in The Middle East ", we made a commitment to enter into " negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects ". In order to ensure a peaceful and orderly transfer of

..!...

The President

- 2 -

authority, while taking into account the security concerns of all the parties, it was agreed that there would be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. A self-governing authority would be freely elected by the inhabitants of the West Bank and Gaza to provide them with full autonomy. The self-governing authority would replace the military government and its civilian administration which are to be withdrawn. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining forces into specified security locations. The final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues would be negotiated, with the participation of representatives of the inhabitants, not later than the third year after the beginning of the transitional period.

On March 26, 1979 as we signed the historic Peace Treaty, we signed a letter containing a commitment to negotiate continuously and in good faith to conclude these negotiations at the earliest possible date. The purpose of these negotiations was stated as follows: "to agree, prior to the elections on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities and other related issues". We intend to continue negotiating with you, with the help of the United States as our full partner, until we reach agreement. It is vital that we set in motion the process of solving the Palestinian question, because we are determined to reach a just, comprehensive and durable settlement of the Middle East conflict in accordance with the provisions of the Camp David Framework which remains the only binding document between our two countries.

..!...

The President

- 3 -

This is our policy today and it will remain unchanged in the future. We are most willing to accelerate the pace of progress in these negotiations in order to advance the cause of comprehensive peace and widen the scope of the negotiations. We want to attract other parties to the conflict to the table of negotiations. This is the best guarantee for regional security and stability.

Dear Mr. Prime Minister,

I am certain that you realize the importance of solving the problem of the location of the boundary line near Taba as soon as possible. As I told you before, I want to eliminate any possible source of friction in the future. I want us to cooperate together in order to give our pioneering step all the necessary elements for durability and continuous growth. I can not emphasize to you adequately the need to avoid any controversy in the months and years to come. Therefore, it is crucial that we agree on a formula for settling this disagreement through arbitration by a certain date. The last development we want to see is a prolonged and protracted conflict over a point that has a symbolic significance to our people. Fixing a date for settling the matter will not hurt the legitimate interest of either Party. It is a technical point that does not require much investigation and litigation. To repeat my favorite line: Let us concentrate on the future with hope and optimism. I count on your wisdom and good judgment.

With best wishes,

Yours Sincerely

Mohammed Hosni Mubarak

710' 5100 p's

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

מסגרת לכריתת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל

כדי להשיג שלום ביניהן, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לכרות, תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניהן.

מוסכם כי:

האתר בו יתנהל המשא-ומתן יהיה תחת דגל האומות המאוחדות, במקום או במקומות שעליהם יוסכם באורח הדדי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו בפתרון זה של הסכסוך בין ישראל ובין מצרים. תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפועל בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחתם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכמה הדדית.

הצדדים הסכימו על העניינים דלקמן:

(א) החלטה המלאה של ריבונות מצרית עד לגבול הבין-לאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזויינים ישראלים מסיני;

(ג) השימוש בשדות התעופה שהותירו הישראלים ליד אל-עריש, איתם, עציון ואופירה, למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמנת קונסטנטינופול מ-1888 החלה על כל האומות; מיצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתיבי מים בין-לאומיים, שיהיו פתוחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובלתי ניתן להתלייה;

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים כמפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מדיביזיה אחת (ממוכנת או רגלית) של כוחות מזויינים מצריים תוצב בתוך איזור הנמצא כ-50 קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ולתעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדות ומשטרה אזרחית, המצוידת בנשק קל לביצוע תפקידי משטרה רגילים, יוצבו בתוך איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבין-לאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לגבול הבין-לאומי יהיו כוחות ישראלים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדודי חיל-רגלים, ומשקיפי האומות המאוחדות.

ד. יחידות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גדודים, יתווספו למשטרה האזרחית בשמירת הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחום המדוייק של האזורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשא-ומתן לשלום.

יכול שיתקיימו תחנות להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם.

כוחות האומות המאוחדות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-20 ק"מ מהים-התיכון והגובל בגבול הבין-לאומי, ו- (ב) באיזור שארם-א-שייך, כדי להבטיח חופש מעבר דרך מיצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפוננו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות פינוי כאמור בהצבעת פה אחד של חמש החברות הקבועות.

לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הביניים, יכוננו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפלומטיים, יחסי כלכלה ותרבות, שימת קץ לחרמות

כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובני-אדם, והגנה הדדית על אורחים באמצעות הליכי משפט הוגנים.

נסיגת ביניים

בין שלושה עד תשעה חודשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסוגו כל הכוחות הישראלים מורחה מהקו הנמשך מנקודה שממזרח לאל-עריש אל ראס-מוחמד. על המיקום המדוייק של קו זה יוחלט בהסכמה הדדית.

בשם ממשלת הרפובליקה הערבית של מצרים:

מוחמד אנואר אל-סאדאת,

נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

בשם ממשלת ישראל:

מנחם בגין,

ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: גימי קרט, נשיא ארצות הברית של אמריקה

מסגרת לשלום במזרח התיכון שהוסכם עליה במחנה דוד

מוחמד אנואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה, במחנה דוד, מן ה-5 בספטמבר עד 17 בספטמבר 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשלום במזרח התיכון. הם מומינים צדדים אחרים לסכסוך הערבי-ישראלי להצטרף אליה.

הקדמה

החתימה לשלום במזרח התיכון חייבת להיות מונחית על-ידי האמור לקמן:

- הבסיס המוסכם להסדר בדרכי שלום של הסכסוך בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקיה.
- לאחר ארבע מלחמות במשך 30 שנה, וחרף מאמצי אנוש נמרצים, המזרח התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידתן של שלוש דתות גדולות, עדיין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון עורגים לשלום, כך שניתן יהא להסב את משאבי האיזור הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקי שלום וכדי שאיזור זה יוכל להיות דוגמא לדו-קיום ולשיתוף פעולה בין אומות.
- היוזמה ההיסטורית של הנשיא סאדאת בביקורו בירושלים, וקבלת הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, הצעות השלום שהעלו שני המנהיגים, וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמי שתי הארצות את יעודי השליחויות הללו, יצרו הזדמנות חסרת תקדים לשלום שאין להחמיצה אם נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.
- הוראות מגילת האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והלגיטימיות הבין-לאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.
- כדי להשיג מערכת של יחסי שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דרוש משא ומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולתת עמה על שלום ובטחון. לשם ביצועם של כל ההוראות והעקרונות שבהחלטות 242 ו-338.
- השלום דורש כיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור ואת זכותה לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקראת מטרה זו עשויה להחיש תנועה לקראת עידן חדש של התפייסות במזרח התיכון, שיאופיין על-ידי שיתוף-פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמירת יציבות ובהבטחת בטחון.
- הבטחון מוגבר על-ידי מערכת של יחסי שלום ועל-ידי שיתוף-פעולה בין אומות הנהנות מיחסים נורמליים. נוסף לכך, בהתאם לתנאי חווי שלום, יכולים הצדדים, על בסיס של הדדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים כגון אזורים מפורזים, אזורים של הגבולות על כלי נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחותם של כוחות בין-לאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועילים.

מסגרת

בהביאם את הגורמים הללו, נחושים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מקיף ובר-קיימא במזרח התיכון על ידי חתימתם של חווי שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על

כל חלקיהן. מטרתם היא להשיג שלום ויחסי שכנות טובים. הם מכירים כי כדי שהשלום יתמיד, עליו להקיף את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכסוך. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכוונת מצדם להוות בסיס לשלום לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרה זו לנגד עיניהם הם הסכימו לפעול כאמור לקמן:

א. יהודה, שומרון וחבל עזה

1. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערביי ארץ-ישראל צריכים להשתתף במשא ומתן על פתרון בעית ערביי ארץ-ישראל על כל היבטיה. כדי להשיג מטרה זו צריך שיתנהל משא ומתן בדבר יהודה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

- (א) מצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרכי שלום של הסמכות, ובהתחשב בצרכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגבי יהודה, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמש שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, יסוגו, על-פי הסדרים אלה, הממשל הצבאי הישראלי ומינהלו האזרחי, לכשתבחר בבחירות חופשיות על-ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי כדי להחליף את הממשל הצבאי הקיים. כדי לשאת ולתת על פרטי הסדר המעבר תוזמן ממשלת ירדן להצטרף למשא ומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צריכים להתחשב כיאות הן בעיקרון המינהל העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצרכי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדבר.
- (ב) מצרים, ישראל וירדן יסכימו על ההרכים לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יוכלו לכלול ערכים ארצי-ישראליים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערכים ארצי-ישראליים אחרים, כפי שיוסכם עליהם באורח הדדי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי, שיופעלו ביהודה, שומרון, וחבל עזה. תהא נסיגה (a withdrawal) של כוחות מזוינים ישראליים ותהיה פריסה מחדש של הכוחות הישראליים שישארו לאזורי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי. יוקם כוח משטרה מקומי חזק אשר יוכל לכלול אזרחים ירדניים. נוסף לכך, כוחות ישראליים וירדניים ישתתפו בסיוורים משותפים ובאיוש עמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.
- (ג) כאשר תיכון ותיחנך רשות המינהל העצמי (מועצה מינהלית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחל תקופת המעבר של חמש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יאוחר מן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משא ומתן כדי לקבוע את המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת היחס ביניהם ובין שכניהם, וכדי לכרות חוזה שלום בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לסיומה של תקופת המעבר. משא ומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון, וחבל עזה. יכוננו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו, הוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, ועל היחס ביניהם ובין שכניהם, והוועדה השנייה, המורכבת מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כשאל האחרונים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה. שומרון וחבל עזה, כדי לשאת ולתת על חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן, תוך התחשבות בהסכם שהושג בדבר המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, המשא ומתן יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע, בין שאר ענינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיים של הסדרי הבטחון. הפתרון שינבע מן המשא ומתן חייב להכיר גם בזכויות החוקיות של ערביי ארץ-ישראל ובצרכיהם הצודקים. בדרך זו ישתתפו ערביי ארץ-ישראל בקביעת עתידם הם באמצעות:

- (1) המשא ומתן בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים, עד לסיומה של תקופת המעבר.

- (2) הגשת הסכמתם להצבעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה.
- (3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתיישב עם הוראות ההסכם אשר להם.
- (4) השתתפותם, כנקבע לעיל, בעבודתה של הועדה הנושאת ונותנת בדבר חווה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. יינקטו כל הצעדים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחונן של ישראל ושכנותיה במשך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תכונן רשות המינהל העצמי כוח משטרה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראלים, ירדניים ומצריים שיתמנו לכך.
3. במשך תקופת המעבר יהיו נציגיהן של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדה מתמדת, כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-אדם שעזבו את יהודה, שומרון וחבל עזה ב-1967, יחד עם אמצעים נחוצים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואי-סדר. ועדה זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי ענין משותף.
4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהיר, צודק וקבוע של הפתרון לבעיית הפליטים.

ב. מצרים – ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להיזקק לאיום או לשימוש בכוח כדי לישב חילוקי דעות. כל חילוקי דעות ייושבו באמצעי שלום, בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.
2. כדי להשיג שלום ביניהם, מסכימים הצדדים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לחתום תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, על חווה שלום ביניהם; ושהם מזמינים את הצדדים האחרים לסכסוך לפתוח בעת ובעונה אחת במשא-ומתן, ולחתום על חווי שלום דומים. במטרה להשיג שלום כולל באיזור, המסגרת לחתימת חווה שלום בין מצרים ובין ישראל תנחה את המשא-ומתן לשלום ביניהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החווה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוארים להלן צריך שיחולו על חווי השלום בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה – מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.
2. החתומים יכוננו ביניהם מערכות יחסים שהן נורמליות לגבי מדינות השרויות בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. הצדדים שיש לנקטם לענין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה

(ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן ערובות לכך כי בתחום שיפוטם ייהנו אזרחיהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של הליכי משפט הוגנים.

3. החתומים צריכים לבדוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חווי שלום סופיים, כדי לתרום לאוירת השלום, שיתוף הפעולה והידירות, שהיא מטרתם המשותפת.
4. ניתן להקים ועדות-תביעות, לשם יישוב הדדי של כל תביעות כספיות.
5. ארצות-הברית תוזמן להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופני ביצועם של ההסכמים ועיבודו של לוח הזמנים להוצאה לפועל של התחייבויות הצדדים.
6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תבקש לתמוך בחווי השלום ולהבטיח כי לא יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חווי השלום, ולהבטיח כי

הוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות במסגרת זו.

בשם הרפובליקה הערבית של מצרים:

מוחמד אנואר אל-סאדאת
נשיא הרפובליקה הערבית של
מצרים

בשם ממשלת ישראל:

מנחם בגין
ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: גימי קרט, נשיא ארצות-הברית של אמריקה

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242 מ-22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושב ה-1382.

מועצת הבטחון.

בהביעה את דאגתה המתמדת למצב החמור במזרח-התיכון, בהטעימה כי אין להסכים לרכישת שטח על-ידי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צודק ובר-קיימא שבו כל מדינה באיזור תוכל לחיות בבטחון, בהוסיפה להטעים כי כל המדינות החברות, בקבלן את מגילת האומות המאוחדות, נטלו על עצמן התחייבות לפעול בהתאם לסעיף 2 של המגילה,

1. מאשרת כי מימושם של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צודק ובר-קיימא במזרח-התיכון, שעליו לכלול את החלתם של שני העקרונות דלקמן:

- (1) נסיגה של כוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו בסכסוך האחרון;
- (2) שימת קץ לכל טענות לוחמה או מצבי לוחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור, וזכותה לחיות בשלום, בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך

(א) לערוב לחופש השיט דרך נחיבי מים בין-לאומיים באיזור;

(ב) להשיג ישוב צודק של בעיית הפליטים;

(ג) לערוב לאי-פגיעה בשטחה של כל מדינה באיזור ולעצמאותה המדינית על-ידי אמצעים הכוללים כינונם של אזורים מפורזים;

3. מבקשת מאת המזכיר הכללי למנות נציג מיוחד אשר יצא למזרח-התיכון, לכוון ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקדם הסכם ולסייע למאמצים להשיג הסדר מוסכם בדרכי שלום בהתאם להוראותיה ולעקרונותיה של החלטה זו;

4. מבקשת מאת המזכיר הכללי לדרוש למועצת הבטחון על ההתקדמות שבמאמצי הנציג המיוחד בכלל ההקדם האפשרי.

מועצת הבטחון,

1. קוראת לכל הצדדים להחיימה הקיימת לחדול מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא יאוחר מ-12 שעות לאחר רגע אימוצה של החלטה זו, בעמדות שאותן הם תופסים עתה;
2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחיל מיד לאחר הפסקת האש בביצוע החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חלקיה;
3. מחליטה כי מיד ובעת ובעונה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדבר, בחסות נאותה, שמטרתו לכונן שלום צורך ובר-קיימא במזרח-התיכון.

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלת ישראל ונשיא מצרים

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אני הצעתי לפני בית המחוקקים של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלה דלקמן:

אם יוסכם במשך המשא ומתן לכריתת שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים התלויים ועומדים, האם הנך בעד הוצאתם של המתיישבים הישראליים משטחי סיני הצפוניים והדרומיים, או שאתה בעד השארתם של המתיישבים הנזכרים בשטחים אלה.

ההצבעה, אדוני הנשיא, על שאלה זו תהא חופשית לחלוטין מן המשמעת המפלגתית הפרלמנטרית הרגילה, כך שאף על פי שהקואליציה נתמכת עתה על ידי 70 מ-120, כל חבר כנסת, כפי שאני מאמין, הן מספסלי הממשלה והן מספסלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם למצפוננו.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.78:

אדוני הנשיא,

אני מעביר בזאת העתק מכתב אלו מאת ראש הממשלה בגין, המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי סיני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לכך, אני מבין ממכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתיישבים הישראליים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום היא דרישה מוקדמת לכל משא ומתן בדבר חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת ראש ממשלת ישראל מנחם בגין

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.78:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת להסדר בסיני", העומדת להחתם היום, הייתי רוצה לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי הישובים:

- כל המתיישבים הישראליים חייבים להיות מפונים מסיני בהתאם ללוח זמנים חוץ התקופה שפורטה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום.
- הסכמתם של ממשלת ישראל ושל מוסדותיה החוקתיים לעיקרון יסודי זה היא איפה דרישה מוקדמת לפתיחתו של משא ומתן לשלום לשם כריתתו של חוזה שלום.
- אם לא תמלא ישראל אחרי התחייבות זו, תהא ה"מסגרת" בטלה וחסרת תוקף.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין, 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978. המתאר כיצד הנך מתכוון להניח את שאלת עתידם של הישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת, לשם החלטתה. לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת הנשיא סאדאת

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני כותב לך כדי לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:

1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדה המערבית. יש לכבד ולהשיב זכויות ערביות חוקיות והיסטוריות בעיר.

2. ירושלים הערבית צריכה להיות בריבונות ערבית.

3. התושבים הפלשתינאיים של ירושלים הערבית זכאים להשתמש בזכויותיהם הלאומיות הלגיטימיות, בהיותם חלק מן העם הפלשתינאי בגדה המערבית.

4. יש להחיל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבטחון השייכות לענין, ובמיוחד החלטה 242 ו-267. כל הצעדים שנקטה ישראל כדי לשנות את מעמדה של העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.

5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להנות מחופש הפולחן והזכות לבקר במקומות הקדושים, ולעבור אליהם, בלא הבחנה או הפליה.

6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגיה.

7. פעילויות חיוניות בעיר צריכות להיות בלתי מחולקות, ומועצה עירונית משותפת המורכבת

ממספר שווה של חברים ערביים וישראליים, יכולה לפקח על ביצוען של פעילויות אלה. בדרך זו תהא העיר בלתי מחולקת.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאמור:

"המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יחולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו." על יסוד חוק זה נתנה ממשלת ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת, שאינה ניתנת לחלוקה, בירת מדינת ישראל.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין, ליריעתו.

עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשארה כפי שהצהירו עליה השגריר גולדברג בעצרת הכללית של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, במועצת הבטחון של האומות המאוחדות, ביום 1 ביולי 1969.

בכנות,

ג'ימי קרטר

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התחייבות מצרים לנהל מו"מ על יהודה ושומרון גם ללא הצטרפות ירדן למשא ומתן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשלום במזרח התיכון" אני פונה אליך במכתב זה, כדי להודיע על עמדת הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של ההסדר הכולל.

כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות הקשורות בגדה המערבית ובעזה, וכדי להגן על הזכויות הלגיטימיות של העם הפלשתינאי, תהא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התפקיד הערבי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התיעצויות עם ירדן ונציגי העם הפלשתינאי.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין על הגדרת המונחים "העם הפלשתינאי" ו"הגדה המערבית", 22.9.1978:

ארוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הודעת לי את האמור לקמן:

- א. בכל פסקה שבמסמך המסגרת המוסכם, הביטויים "פלשתינאים" או "העם הפלשתינאי" מפורטים ומוכנים, ויפורשו ויובנו על ידך כ"ערביי ארץ ישראל".
- ב. בכל פסקה שבה מופיע הבטוי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלת ישראל כיהודה ושומרון.

בכנות,

ג'ימי קרטר

ר' מנחם בגין

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

קווי היסוד של חכמי המשלה

במרכז פעולתה של ממשלת האחדות הלאומית המתייצבת לפני הכנסת
ואח-עשרה יעמדו המשימות הבאות:--

1. (א) הכרת אחדות הגורל ושוחפות המאבק לקיומו של העם
היהודי במולדת ובתפוצות הגולה;

(ב) הומדה כיצירתהתנאים החברתיים, הכלכליים והרוחניים
להגשמת ייעודה והמרכזי של מדינת ישראל - קיבוץ
גלויות העם היהודי במולדתו;

(ג) החשת העליה מכל הארצות, עידוד העליה מארצות הרווחה,
ומערכה מחמדו במאמץ להציל יהודים נרדפים, להביאם
לחוף מבטחים ולממש את זכותם לעלות ארצה.

2. יעדיה המדיניים המרכזיים של הנמשלה בתקופת זאת הם:
המשך תהליך השלום באזור והרחכוור, כיסוס השלום עם מצרים
ויציאת צה"ל מלבנון תוך הכטחת שלום ייטובי הצפון.

3. (א) הנמשלה תעשה למען טיפוח יחסי ידידות וקשרי-גומלין
בין ישראל לבין כל מדינה שוורת שלום;

(ב) הנמשלה תוסיף לשקוד על העמקת יחסי הידידות וההכנה
השוררים בין ארצות-הברית לישראל;

(ג) הנמשלה תעשה לחידוש היחסים הדיפלומטיים עם
ברית-המועצות ועם מדינות באסיה, באפריקה
ובאמריקה-הלטינית שניחקו יחסיהן עם מדינת ישראל.

4. מדיניות החוץ והבטחון של ישראל תהיה מכוונת להבטיח
עצמאותה של המדינה, חיזוק בטחונה וכינון שלום עם כל
שכנותיה.

./הנמשלה

5. הממשלה תשקוד על הגברת עוצמתו של צה"ל, כוח הרחעו וכושר עמידתו מול כל איום צבאי, ותפעל בחקיפות נגד הטרור מכל מקור שהוא.

6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אחת בריבונות ישראל שאינה ניתנת לחלוקה; לכל בני הדתות תימשך ותובטח חמיד גישה חופשית אל המקומות המקודשים להם וחופש הפולחן.

7. הממשלה תוסיף להעמיד את שאיפת השלום בראש דאגתה ולא תחסוך כל מאמץ לקדם את השלום.

8. הממשלה תפעל לקידום ולחיזוקם של היחסים ההדדיים עם מצרים על-פי חוזה-השלום.

הממשלה תקרא למצרים למלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החוזה ומכוונות הצדדים החתומים עליו, לרכוש חידוש מלא של הייצוג והקשרים הדיפלומטיים בין שתי המדינות.

9. הממשלה תפעל להמשך תהליך השלום על-פי המסגרת לשלום במזרח-התיכון שהוסכם עליה בקמפ-דייוויד ולחידוש המשא-ומתן לכינון האוטונומיה המלאה לחושכים הערבים ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה.

10. ישראל תקרא לירדן לפתוח במשא-ומתן לשלום כדי להביא לפתיחת דף חדש באזור, למען פריחתו ושיגשוגו. ממשלת ישראל חדון כהצעות שירדן תעלה במשא-ומתן.
/ערביי/

11. ערביי יהודה, שומרון וחבל-עזה ישחפּו בקביעה עתידם כאמור בהסכמי קמפ-דייוויד.

12. ישראל תחנוד להקמת מדינה פלשתינאית נוספת בחבל-עזה ובשטח שכין ישראל לירדן.

13. ישראל לא תישא ולא תתן עם אש"ף.

14. במשך תקופת כהונתה של ממשלת האחדות לא יחול שינוי בריבונות ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה, אלא בהסכמת המערך והליכוד.

15. (א) יובטח קיומם ופיתוחם של הישובים שהוקמו על-ידי ממשלות ישראל ועל היקף פיתוחם יוחלט בממשלה;

(ב) 6 - 5 ישובים יוקמו תוך שנה. קביעת שמוחיהט תיעשה בהסכמת הדדיח תוך שבוע מעת הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע ההחלטות של ממשלות קודמות על הקמת ישובים שטרם הוקמו וששמוחיהם יפורטו ברשימה שחצורף תוך שבוע מעת הקמת הממשלה; יהיה בשנים שלאחר-מכן, כמועדיים שחקבע ממשלת האחדות הלאומית במליאתה;

(ד) הקמת ישובים חדשים תהיה טעונה אישור רוב שרי הממשלה.

./הממשלה

16. הנמשלה חעשה כל אשר דרוש להבטיח את שלום הגליל.
ייקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו הוצאת צה"ל מלבנון, חוץ
פרק זמן קצר שיוגדר על-ידי הממשלה.

17. המדיניות הכלכלית-חברתית תפעל:-

(א) להקטנת חלוחה הכלכלית של המדינה על-ידי הפחתת
הגרעון במאזן החשומים, גידול היצוא וצמצום
היבוא;

(ב) לייצוב המשק על-ידי בלימת האינפלציה;

(ג) לחידוש צמיחת המשק חוץ קיום חעסוקה מלאה;

(ד) לשינוי מבנה המשק על-ידי הגדלתם של ענפי היצור
והיצוא וביסוסם והקטנת חלקם של השירותים
הציבוריים והמינהליים;

(ה) לעידודם של אזורי ההתיישבות ברחבי הארץ וערי
הפיתוח ולהרחבתם, לחלוקה צודקת של הנטל בין חלקי
הציבור ולקיום חקין של מערכות החינוך, הבריאות
והדיור.

18. לשם השגת יעדים אלה תפעל הממשלה:-

(א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזרחית
והבטחונית - ולבלימת הצריכה הפרטית;

(ב) להשגת הסכם כלכלי-חברתי עם ההסדרות, המעסיקים
ושאר גורמי המשק;

(ג) לעידוד החסכון הלאומי לצורותיו, באמצעות חיזוק
האמון בו וקיום התחייבויות הממשלה, בהתאם לחוק
שנתקבל בכנסת בנושא זה;
/לקידומו

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון חוך הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לשם עידוד התפוקה, להעמקת הגביה ולחלוקה צודקת של נטל המסים;

(ו) לחמיכות במוצרי היסוד שיבטיחו אספקה סדירה וישמשו כמכשיר להכוונת החקלאות חוך חתירה לשיעור קבוע של חמיכות המחיר לצרכן;

מדיניות חזקה של צמצום עיבויים וכל עובד שבו מינימום הצמוד לשכר הממוצע במשק;

(ח) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדים.

19. הממשלה חפלה:

(א) לליעול ולהרחבת חשתית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח החעטיה, לריכוזי ההשקעות ולהקמת מפעלים עתירי-מדע;

(ב) לביסוס החקלאות ולהרחבת ייצואה;

(ג) לעידוד התיירות הנכנסת ותיירות הפנים;

(ד) לקיום מדיניות שיכון המכוונת לקליטת עולים חדשים, לדירום של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ה) לבניית וירוח להשכרה בדמי-שכירות סכירים, במיוחד לזוגות צעירים ולמשפחות ברוכות ילדים;

(ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה חפלה למניעת ירידה ולהחזרתם למולדת של האזרחים

שעזבוה.

./הממשלה

21. הממשלה חפלה להמשך פיתוחו של המיגזר הערבי והדרוזי, ולהשלמת חכניות-מיחאר ביישובים הערביים והדרוזיים כדי לאפשר בעתיד כנייה לפי חכניות-המיחאר.
22. ייעשו מאמצים מיוחדים לקליטת המשכילים מבין בני המיעוטים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקדם את שיחופם באחריות, ממלכתית וציבורית.
23. הנמשלה חבדוק את נושא ההקדשים המוסלמים.
24. יישמר עקרון הבעלות הלאומית על הקרקע. חוקם ועדת-שרים לדון על מקרים חריגים.
25. החלטה על מכירת נכסים עסקיים שבבעלות המדינה תחקבל על-ידי הנמשלה.
26. המדיניות הכלכלית והחברתית תושחזח על תכנית כוללת שחובא לידיעה הכנסת והציבור, וחופעל במחואם ובעקביות להשגת יעדיה.
27. (א) הממשלה תמשיך לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל החושבים ללא הבדל דת, גזע, לאום, מין או עדה;
(ב) הממשלה תיזום חקיקת חוק נגד הסחה גזענית, בנוסף להוראות החוק הקיימות בענין זה.
28. הנמשלה חבדוק אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון המקומי; תיבחן חלוקת התפקידים והסמכויות בין השלטון המרכזי והמקומי; ייקבעו סדרי מימון וייבחנו מקורות-המימון שיבטיחו פעולה חקינה של השלטון המקומי.
- ./הממשלה

29. (א) הממשלה חפעל לעקירח הפשע והאלימות ולהחדרת ההכרה בעליונות שלטון החוק;

(ב) יוגבר כושרה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל גילוייה.

30. אחדות העם וחיי חברה מחוקנים מחייבים טיפוח טובלנות הדדית וחופש מצפון ודח. הממשלה חמנע כל כפייה דתית ואנטי-דתית מאיזה צד שהוא; חבטיח צרכי הדת הציבוריים באמצעות המדינה; תקיים חופש דת ומצפון לכל העדות הלא-יהודיות וחספק על חשבון המדינה את צרכיהן הדתיים, וחבטיח חינוך דתי לכל הילדים שהוריהם רוצים בכך.

31. יישמר הסטטוס-קוו במדינה בעניני דת.

32. החינוך יושחח על ערכי הנצח של עם ישראל.

33. הממשלה חקיים את כל ההתחייבויות הבינלאומיות של מדינת ישראל.

למטה כרת

[Handwritten signature and scribbles]

[Handwritten signature and scribbles]

[Handwritten notes and scribbles]

מקום מסודר 710'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السيد

الرئيس

The President

April 20, 1982.

Dear Prime Minister Begin,

Thank you for your letter of April 19 which I read with great interest. As I told you in my letters dated March 21 and April 16 and the oral messages I conveyed to you through Minister Sharon, the Arab Republic of Egypt is determined to fulfill all its obligation under the Camp David accords and the Peace Treaty in good faith. Likewise, we expect Israel to do the same. This is the only course that is compatible with our interest, and in fact, with the interest of all peoples of the Middle East. When I repeated several times since I assumed office that peace to us is a strategic goal and not a tactical maneuver, I wanted to deepen the commitment of both peoples to the ideal of peace. You would also recall that I made it a point to state that the completion of final withdrawal from Sinai will cement the relations of peace and open new avenues for cooperation and interaction. This being our record, it is abundantly clear that we intend to keep our word and honor our commitment. It is inconceivable that we violate our undertakings for we believe that such a conduct could not generate any benefit to either party. Since we took the first step on the road to peace, we pledged ourselves to work for a comprehensive and durable peace. A fragile or shaky arrangement would undermine our purpose and set back our efforts.

In the " Framework For Peace in The Middle East ", we made a commitment to enter into " negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects ". In order to ensure a peaceful and orderly transfer of

.../...

The President

- 2 -

authority, while taking into account the security concerns of all the parties, it was agreed that there would be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. A self-governing authority would be freely elected by the inhabitants of the West Bank and Gaza to provide them with full autonomy. The self-governing authority would replace the military government and its civilian administration which are to be withdrawn. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining forces into specified security locations. The final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues would be negotiated, with the participation of representatives of the inhabitants, not later than the third year after the beginning of the transitional period.

On March 26, 1979 as we signed the historic Peace Treaty, we signed a letter containing a commitment to negotiate continuously and in good faith to conclude these negotiations at the earliest possible date. The purpose of these negotiations was stated as follows: "to agree, prior to the elections on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities and other related issues". We intend to continue negotiating with you, with the help of the United States as our full partner, until we reach agreement. It is vital that we set in motion the process of solving the Palestinian question, because we are determined to reach a just, comprehensive and durable settlement of the Middle East conflict in accordance with the provisions of the Camp David Framework which remains the only binding document between our two countries.

.. / ...

The President

- 3 -

This is our policy today and it will remain unchanged in the future. We are most willing to accelerate the pace of progress in these negotiations in order to advance the cause of comprehensive peace and widen the scope of the negotiations. We want to attract other parties to the conflict to the table of negotiations. This is the best guarantee for regional security and stability.

Dear Mr. Prime Minister,

I am certain that you realize the importance of solving the problem of the location of the boundary line near Taba as soon as possible. As I told you before, I want to eliminate any possible source of friction in the future. I want us to cooperate together in order to give our pioneering step all the necessary elements for durability and continuous growth. I can not emphasize to you adequately the need to avoid any controversy in the months and years to come. Therefore, it is crucial that we agree on a formula for settling this disagreement through arbitration by a certain date. The last development we want to see is a prolonged and protracted conflict over a point that has a symbolic significance to our people. Fixing a date for settling the matter will not hurt the legitimate interest of either Party. It is a technical point that does not require much investigation and litigation. To repeat my favorite line: Let us concentrate on the future with hope and optimism. I count on your wisdom and good judgment.

With best wishes,

Yours Sincerely

Mohammed Hosni Mubarak

ר' מנחם בגין

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

מסגרת לכריתת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל

כדי להשיג שלום ביניהן, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לכרות, תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניהן.

מוסכם כי:

האתר בו יתנהל המשא-ומתן יהיה תחת דגל האומות המאוחדות, במקום או במקומות שעליהם יוסכם באורח הדדי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו בפתרון זה של הסכסוך בין ישראל ובין מצרים. תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפועל בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחתם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכמה הדדית.

הצדדים הסכימו על הענינים דלקמן:

(א) החלתה המלאה של ריבונות מצרית עד לגבול הבין-לאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוינים ישראלים מסיני;

(ג) השימוש בשדות התעופה שהותירו הישראלים ליד אל-עריש, איתם, עציון ואופירה, למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמנת קונסטנטינופול מ-1888 החלה על כל האומות; מיצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתיבי מים בין-לאומיים, שיהיו פתוחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובלתי ניתן להתלייה;

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים כמפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מדיביזיה אחת (ממוכנת או רגלית) של כוחות מזוינים מצריים תוצב בתוך איזור הנמצא כ-50 קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ולתעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדות ומשטרה אזרחית, המצוידת בנשק קל לביצוע תפקידי משטרה רגילים, יוצבו בתוך איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבין-לאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לגבול הבין-לאומי יהיו כוחות ישראלים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדודי חיל-רגלים, ומשקיפי האומות המאוחדות.

ד. יחידות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גדודים, יתווספו למשטרה האזרחית בשמירת הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחום המדוייק של האזורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשא-ומתן לשלום.

יכול שיתקיימו תחנות להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם.

כוחות האומות המאוחדות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-20 ק"מ מהים-התיכון והגובל בגבול הבין-לאומי, ו- (ב) באיזור שארם-א-שייך, כדי להבטיח חופש מעבר דרך מיצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפנו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות פינוי כאמור בהצבעת פה אחד של חמש החברות הקבועות.

לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הביניים, יכוננו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפלומטיים, יחסי כלכלה ותרבות, שימת קץ לחרמות

כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובני-אדם, והגנה הדדית על אזרחים באמצעות הליכי משפט הוגנים.

נסיגת ביניים

בין שלושה עד תשעה חודשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסוגו כל הכוחות הישראלים מזרחה מהקו הנמשך מנקודה שמזרחה לאל-עריש אל ראס-מוחמד. על המיקום המדוייק של קו זה יוחלט בהסכמה הדדית.

בשם ממשלת הרפובליקה הערבית של מצרים:

מוחמד אנואר אל-סאדאת,

נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

בשם ממשלת ישראל:

מנחם בגין,

ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: גימי קרט, נשיא ארצות הברית של אמריקה

מסגרת לשלום במזרח התיכון שהוסכם עליה במחנה דוד

מוחמד אנואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם גיימי קרטור, נשיא ארצות הברית של אמריקה, במחנה דוד, מן ה-5 בספטמבר עד 17 בספטמבר 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשלום במזרח התיכון. הם מזמינים צדדים אחרים לסכסוך הערבי-ישראלי להצטרף אליה.

הקדמה

החתימה לשלום במזרח התיכון חייבת להיות מונחית על-ידי האמור לקמן:

- הבסיס המוסכם להסדר בדרכי שלום של הסכסוך בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקיה.
- לאחר ארבע מלחמות במשך 30 שנה, וחרף מאמצי אנוש נמרצים, המזרח התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידתן של שלוש דתות גדולות, עדיין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון עורגים לשלום, כך שניתן יהא להסב את משאבי האזור הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקי שלום וכדי שאזור זה יוכל להיות דוגמא לדו-קיום ולשיתוף פעולה בין אומות.
- היוזמה ההיסטורית של הנשיא סאדאת בביקורו בירושלים, וקבלת הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, הצעות השלום שהעלו שני המנהיגים, וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמי שתי הארצות את יעודי השליחויות הללו, יצרו הזדמנות חסרת תקדים לשלום שאין להחמיצה אם נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.
- הוראות מגילת האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והלגיטימיות הבין-לאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.
- כדי להשיג מערכת של יחסי שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דרוש משא ומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולתת עמה על שלום ובטחון. לשם ביצועם של כל ההוראות והעקרונות שבהחלטות 242 ו-338.
- השלום דורש כיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באזור ואת זכותה לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקראת מטרה זו עשויה להחיש תנועה לקראת עיך חדש של התפייסות במזרח התיכון, שיאופיין על-ידי שיתוף-פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמירת יציבות ובהבטחת בטחון.
- הבטחון מוגבר על-ידי מערכת של יחסי שלום ועל-ידי שיתוף-פעולה בין אומות הנהנות מיחסים נורמליים. נוסף לכך, בהתאם לתנאי חווי שלום, יכולים הצדדים, על בסיס של הדדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים כגון אזורים מפורזים, אזורים של הגבלות על כלי נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחותם של כוחות בין-לאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועילים.

מסגרת

בהביאם את הגורמים הללו, נחושים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מקיף ובר-קימא במזרח התיכון על ידי חתימתם של חווי שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על

כל חלקיהן. מטרתם היא להשיג שלום ויחסי שכנות טובים. הם מכירים כי כדי שהשלום יתמיד, עליו להקיף את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכסוך. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכוונת מצדם להיות בסיס לשלום לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרה זו לנגד עיניהם הם הסכימו לפעול כאמור לקמן:

א. יהודה, שומרון וחבל עזה

1. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערביי ארץ-ישראל צריכים להשתתף במשאומתן על פתרון בעית ערביי ארץ-ישראל על כל היבטיה. כדי להשיג מטרה זו צריך שיתנהל משאומתן בדבר יהודה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

- (א) מצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרכי שלום של הסמכות, ובהתחשב בצרכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגבי יהודה, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמש שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, יסוגו על-פי הסדרים אלה, הממשל הצבאי הישראלי ומינהלו האזרחי, לכשתבחר בבחירות חופשיות על-ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי כדי להחליף את הממשל הצבאי הקיים. כדי לשאת ולתת על פרטי הסדר המעבר תוונן ממשלת ירדן להצטרף למשאומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צריכים להתחשב כראות הן בעיקרון המינהל העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצרכי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדבר.
- (ב) מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדרכים לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יוכלו לכלול ערבים ארצי-ישראליים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערבים ארצי-ישראליים אחרים, כפי שיוסכם עליהם באורח הדדי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי, שיופעלו ביהודה, שומרון, וחבל עזה. תהא נסיגה (a withdrawal) של כוחות מזוינים ישראליים ותהיה פריסה מחדש של הכוחות הישראליים שישארו לאזורי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרי להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי. יוקם כוח משטרה מקומי חזק אשר יוכל לכלול אזרחים ירדניים. נוסף לכך, כוחות ישראליים וירדניים ישתתפו בסיוורים משותפים ובאיוש עמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.
- (ג) כאשר תיכון ותיחנך רשות המינהל העצמי (מועצה מינהלית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחל תקופת המעבר של חמש שנים. מוקדם בכל האפשר, אך לא יאוחר מן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משאומתן כדי לקבוע את המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת היחס ביניהם ובין שכניהם, וכדי לכרות חוזה שלום בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לסיומה של תקופת המעבר. משאומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון, וחבל עזה. יכונסו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו, הוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, ועל היחס ביניהם ובין שכניהם, והוועדה השנייה, המורכבת מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כשאל האחרונים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה. שומרון וחבל עזה, כדי לשאת ולתת על חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן. תוך התחשבות בהסכם שהושג בדבר המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה. המשא ומתן יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע בין שאר ענינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיים של הסדרי הבטחון. הפתרון שיגבע מן המשאומתן חייב להכיר גם בזכויות החוקיות של ערביי ארץ-ישראל ובצרכיהם הצודקים. בדרך זו ישתתפו ערביי ארץ-ישראל בקביעת עתידם הם באמצעות:
- (1) המשאומתן בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים. עד לסיומה של תקופת המעבר.

- (2) הגשת הסכמתם להצבעה על ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה.
- (3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתיישב עם הוראות ההסכם אשר להם.
- (4) השתתפותם, כנקבע לעיל, בעבודתה של הועדה הנושאת ונותנת בדבר חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. יינקטו כל הצעדים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחונן של ישראל ושכנותיה במשך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תכונן רשות המינהל העצמי כוח משטרה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראלים, ירדניים ומצריים שיתמנו לכך.
3. במשך תקופת המעבר יהיו נציגיהן של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדה מתמדת, כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-אדם שעזבו את יהודה, שומרון וחבל עזה ב-1967, יחד עם אמצעים נחוצים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואי-סדר. ועדה זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי ענין משותף.
4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהיר, צודק וקבוע של הפתרון לבעיית הפליטים.

ב. מצרים — ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להיזקק לאיום או לשימוש בכוח כדי לישוב חילוקי דעות. כל חילוקי דעות ייושבו באמצעי שלום, בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.
2. כדי להשיג שלום ביניהם, מסכימים הצדדים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לחתום תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, על חוזה שלום ביניהם; ושהם מומינים את הצדדים האחרים לסכסוך לפתוח בעת ובעונה אחת במשא-ומתן, ולחתום על חוזה שלום דומים, במטרה להשיג שלום כולל באזור. המסגרת לחתימת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל תנחה את המשא-ומתן לשלום ביניהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החוזה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוארים להלן צריך שיחולו על חוזה השלום בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה — מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.
2. החתומים יכוננו ביניהם מערכות יחסים שהן נורמליות לגבי מדינות השרויות בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. הצדדים שיש לנוקטם לענין זה כוללים:

- (א) הכרה מלאה
- (ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן ערובות לכך כי בתחום שיפוטם ייהנו אזרחיהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של הליכי משפט הוגנים.

3. החתומים צריכים לבדוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוזה שלום סופיים, כדי לתרום לאוירת השלום, שיתוף הפעולה והידידות, שהיא מטרתם המשותפת.
4. ניתן להקים ועדות תביעות, לשם יישוב הרדי של כל תביעות כספיות.
5. ארצות-הברית תוזמן להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופני ביצועם של ההסכמים ועיבודו של לוח הזמנים להוצאה לפועל של התחייבויות הצדדים.
6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תתבקש לתמוך בחוזה השלום ולהבטיח כי לא יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוזה השלום, ולהבטיח כי

הוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות במסגרת זו.

בשם הריפובליקה הערבית של מצרים: מוחמד אנואר אל-סאדאת
נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

בשם ממשלת ישראל: מנחם בגין
ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות-הברית של אמריקה

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242 מ-22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושב ה-1382.

מועצת הבטחון.

בהביעה את דאגתה המתמדת למצב החמור במזרח-התיכון, בהטעימה כי אין להסכים לרכישת שטח על-ידי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צודק ובר-קיימא שבו כל מדינה באיזור תוכל לחיות בבטחון, בהוסיפה להטעים כי כל המדינות החברות, בקבלן את מגילת האומות המאוחדות, נטלו על עצמן התחייבות לפעול בהתאם לסעיף 2 של המגילה,

1. מאשרת כי מימושם של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צודק ובר-קיימא במזרח-התיכון, שעליו לכלול את החלתם של שני העקרונות דלקמן:

- (1) נסיגה של כוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו בסכסוך האחרון;
- (2) שימת קץ לכל טענות לוחמה או מצבי לוחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור, וזכותה לחיות בשלום, בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך

- (א) לערוב לחופש השיט דרך נתיבי מים בין-לאומיים באיזור;
- (ב) להשיג ישוב צודק של בעיית הפליטים;
- (ג) לערוב לאי-פגיעה בשטחה של כל מדינה באיזור ולעצמאותה המדינית על-ידי אמצעים הכוללים כינונם של אזורים מפורזים;

3. מבקשת מאת המזכיר הכללי למנות נציג מיוחד אשר יצא למזרח-התיכון, לכונן ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקדם הסכם ולסייע למאמצים להשיג הסדר מוסכם בדרכי שלום בהתאם להוראותיה ולעקרונותיה של החלטה זו;

4. מבקשת מאת המזכיר הכללי לדווח למועצת הבטחון על ההתקדמות שבמאמצי הנציג המיוחד בכל ההקדם האפשרי.

מועצת הבטחון,

1. קוראת לכל הצדדים ללחימה הקיימת לחדול מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא יאוחר מ-12 שעות לאחר רגע אימוצה של החלטה זו, בעמדות שאותן הם תופסים עתה;
2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחיל מיד לאחר הפסקת האש בביצוע החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חלקיה;
3. מחליטה כי מיד ובעת ובעונה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדבר, בחסות נאותה, שמטרתו לכונן שלום צודק ובר-קיימא במזרח התיכון.

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלת ישראל ונשיא מצרים

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אני הצעה לפני בית המחוקקים של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלה דלקמן:

אם יוסכם במשך המשא ומתן לכריתת שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים התלויים ועומדים, האם הנך בעד הוצאתם של המתישבים הישראליים משטחי סיני הצפוניים והדרומיים, או שאתה בעד השארתם של המתישבים הנזכרים בשטחים אלה.

ההצבעה, אדוני הנשיא, על שאלה זו תהא חופשית לחלוטין מן המשמעת המפלגתית הפרלמנטרית הרגילה, כך שאף על פי שהקואליציה נתמכת עתה על ידי 70 מ-120, כל חבר כנסת, כפי שאני מאמין, הן מספסלי הממשלה והן מספסלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם למצפונו.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.78:

אדוני הנשיא,

אני מעביר בזאת העתק מכתב אלי מאת ראש הממשלה בגין, המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי סיני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לכך, אני מבין ממכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתישבים הישראליים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום היא דרישה מוקדמת לכל משא ומתן בדבר חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת ראש ממשלת ישראל מנחם בגין

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.78:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת להסדר בסיני", העומדת להחתם היום, הייתי רוצה לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי הישובים:

1. כל המתישבים הישראליים חייבים להיות מפונים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורטה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום.
2. הסכמתם של ממשלת ישראל ושל מוסדותיה החוקתיים לעיקרון יסודי זה היא איפה דרישה מוקדמת לפתיחתו של משא ומתן לשלום לשם כריתתו של חוזה שלום.
3. אם לא תמלא ישראל אחרי התחייבות זו, תהא ה"מסגרת" בטלה וחסרת תוקף.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין, 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המתאר כיצד הנך מתכוון להניח את שאלת עתידם של הישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת, לשם החלטתה. לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת הנשיא סאדאת

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

- אני כותב לך כדי לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:
1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדה המערבית. יש לכבד ולהשיב זכויות ערביות חוקיות והיסטוריות בעיר.
  2. ירושלים הערבית צריכה להיות בריבונות ערבית.
  3. התושבים הפלשתינאיים של ירושלים הערבית זכאים להשתמש בזכויותיהם הלאומיות הלגיטימיות, בהיותם חלק מן העם הפלשתינאי בגדה המערבית.
  4. יש להחיל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבטחון השייכות לענין, ובמיוחד החלטה 242 ו-267. כל הצעדים שנקטה ישראל כדי לשנות את מעמדה של העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.
  5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להנות מחופש הפולחן והזכות לבקר במקומות הקדושים, ולעבור אליהם, בלא הבחנה או הפליה.
  6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגיה.
  7. פעילויות חיוניות בעיר צריכות להיות בלתי מחולקות, ומועצה עירונית משותפת המורכבת

ממספר שווה של חברים ערביים וישראליים, יכולה לפקח על ביצוען של פעילויות אלה. בדרך זו תהא העיר בלתי מחולקת.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאמור:

"המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יחולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו." על יסוד חוק זה נתנה ממשלת ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת, שאינה ניתנת לחלוקה. בירת מדינת ישראל.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין, לידיעתו.

עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשארה כפי שהצהירו עליה השגריר גולדברג בעצרת הכללית של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, במועצת הבטחון של האומות המאוחדות, ביום 1 ביולי 1969.

בכנות,

ג'ימי קרטר

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התחייבות מצרים לנהל מו"מ על יהודה ושומרון גם ללא הצטרפות ירדן למשא ומתן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשלום במזרח התיכון" אני פונה אליך במכתב זה, כדי להודיע על עמדת הריפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של ההסדר הכולל.

כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות הקשורות בגדה המערבית ובעזה, וכדי להגן על הזכויות הלגיטימיות של העם הפלשתינאי, תהא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התפקיד הערבי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התיעצויות עם ירדן ונציגי העם הפלשתינאי.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין על הגדרת המונחים "העם הפלשתינאי" ו"הגדה המערבית", 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הודעת לי את האמור לקמן:

- א. בכל פסקה שבמסמך המסגרת המוסכם, הביטויים "פלשתינאים" או "העם הפלשתינאי" מפורטים ומובנים, ויפורשו ויובנו על ידך כ"ערביי ארץ ישראל".
- ב. בכל פסקה שבה מופיע הביטוי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלת ישראל כיהודה ושומרון.

בכנות,

ג'ימי קרטר

קווי היסוד של חכמי הממשלה

במרכז פעולתה של ממשלת האחדות הלאומית המתייצבת לפני הכנסת
ואח-עשרה יעמדו המשימות הבאות:--

1. (א) הכרת אחדות הגורל ושחפות המאבק לקיומו של העם
היהודי במולדת ובתפוצות הגולה;

(ב) הומדה בלצירחתנאים החברתיים, הכלכליים והרוחניים
להגשמת ייעודה המרכזי של מדינת ישראל - קיבוץ
גלויות העם היהודי במולדתו;

(ג) החשת העליה מכל הארצות, עידוד העליה מארצות הרווחה,
ומערכה נחמדה במאמץ להציל יהודים נרדפים, להביאם
לחוף מבטחים ולממש את זכותם לעלות ארצה.

2. יעדיה המדיניים המרכזיים של הממשלה בתקופת זאת הם:
המשך חהליך השלום באזור והרחבון, ביסוס השלום עם מצרים
ולציאת צה"ל מלבנון חוך הבטחת שלום יישובי הצפון.

3. (א) הממשלה תעשה למען טיבוח יחסי ידידות וקשרי-גומלין
בין ישראל לבין כל מדינה שוורת שלום;

(ב) הממשלה תוסיף לשקוד על העמקת יחסי הידידות וההבנה
השוררים בין ארצות-הברית לישראל;

(ג) הממשלה תעשה לחידוש היוחסים הדיפלומטיים עם
ברית-המועצות ועם מדינות באסיה, באפריקה
ובאמריקה-הלטינית שניתקו יחסיהן עם מדינת ישראל.

4. מדיניות החוץ והבטחון של ישראל תהיה מכוונת להבטיח
עצמאותה של המדינה, חיזוק בטחונה וכינון שלום עם כל
שכנותיה.

./הממשלה

5. הממשלה תשקוד על הגברת עוצמתו של צה"ל, כוח הרחעתו וכושר עמידתו מול כל איום צבאי, וחפעל בחקיפות נגד הטרור מכל מקור שהוא.

6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אחת בריבונות ישראל שאינה ניחנת לחלוקה; לכל בני הדתות תימשך ותובטח חמיד גישה חופשית אל המקומות המקודשים להם וחופש הפולחן.

7. הממשלה תוסיף להעמיד את שאיפת השלום בראש דאגתה ולא תחסוך כל מאמץ לקיום את השלום.

8. הממשלה תפעל לקידום ולחיזוקם של היחסים ההדדיים עם מצרים על-פי חוזה-השלום.

הממשלה תקרא למצרים למלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החוזה ומכוונות הצדדים החתומים עליו, לרבות חידוש מלא של הייצוג והקשרים הדיפלומטיים בין שתי המדינות.

9. הממשלה תפעל להמשך תהליך השלום על-פי המסגרת לשלום במזרח-התיכון שהוסכם עליה בקמפ-דייביד ולחידוש המשא-ומתן לכינון האוטונומיה המלאה לתושבים הערבים ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה.

10. ישראל תקרא לירדן לפתוח במשא-ומתן לשלום כדי להביא לפתיחת דף חדש באזור, למען פריחתו ושיגשוגו. ממשלת ישראל חדון בהצעות שירדן העלה במשא-ומתן.
/ערביי/

11. ערביי יהודה, שומרון וחבל-עזה ישחפפו בקביעת עתידם
כאמור בהסכמי קמפ-דייוויד.

12. ישראל חתנגד להקמת מדינה פלשתינאית נוספת בחבל-עזה ובשטח
שכין ישראל לירדן.

13. ישראל לא חישא ולא תתן עם אש"ף.

14. במשך תקופת כהונתה של ממשלת האחדות לא יחול שינוי
בריבונות ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה, אלא בהסכמת
המעריך והליכוד.

15. (א) יובטח קיומם ופיתוחם של הישובים שהוקמו
על-ידי ממשלות ישראל ועל היקף פיתוחם יוחלט בממשלה;

(ב) 6 - 5 ישובים יוקמו תוך שנה. קביעת
שמוחיהם תיעשה בהסכמת הוועדה תוך שבוע מעת
הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע ההחלטות של ממשלות קודמות על הקמת ישובים
שטרם הוקמו וששמוחיהם יפורטו ברשימה שחצורף
תוך שבוע מעת הקמת הממשלה; יהיה כשנים
שלאחר-מכן, כמועדים שחקבע ממשלת האחדות הלאומית
במליאתה;

(ד) הקמת ישובים חדשים תהיה טעונה אישור רוב שרי
הממשלה.

./הממשלה

16. הנמשלה חעשה כל אשר דרוש להבטיח את שלום הגליל.
 ייקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו הוצאת צה"ל מלבנון, חוץ
 פרק זמן קצר שיוגדר על-ידי הממשלה.

17. המדיניות הכלכלית-חברתית חפעל:-

(א) להקטנת חלוחה הכלכלית של המדינה על-ידי הפחתת
 הגרעון במאזן החשומים, גידול היצוא וצמצום
 היבוא;

(ב) לייצוב המשק על-ידי בלימת האינפלציה;

(ג) לחידוש צמיחת המשק חוץ קיום חעסוקה מלאה;

(ד) לשינוי מבנה המשק על-ידי הגדלתם של ענפי היצור
 והיצוא וביסוסם והקטנת חלקט של השירותים
 הציבוריים והמינהליים;

(ה) לעידודם של אזורי ההתיישבות ברחבי הארץ וערי
 הפיתוח ולהרחבתם, לחלוקה צודקת של הנטל בין חלקי
 הציבור ולקיום חקין של מערכות החינוך, הבריאות
 והדיור.

18. לשם השגח יעדים אלה חפעל הממשלה:-

(א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזרחית
 והבטחונית - ולבלימת הצריכה הפרטית;

(ב) להשגח הסכס כלכלי-חברתי עם ההסדרות, המעסיקים
 ושאר גורמי המשק;

(ג) לעידוד החסכון הלאומי לצורותיו, באמצעות חיזוק
 האמון בו וקיום התחייבויות הממשלה, בהתאם לחוק
 שנחקבל בכנסת בנושא זה;
 /לקידומו.

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון חוך הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לשם עידוד התפוקה, להעמקת הגביה ולחלוקה צודקת של נטל המסים;

(ו) לחמיכות במוצרי היסוד שיבטיחו אספקה סדירה וישמשו כמכשיר להכוונת החקלאות חוך חתירה לשיעור קבוע של חמיכות המחיר לצרכן;

מנינוט הצמוד לשכר הממוצע במסק;

(ח) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדים.

19. הממשלה הפעל:

(א) ליעול ולהרחבת חשית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח החעטיה, לריבוי ההשקעות ולהקמת מפעלים עתירי-מדע;

(ב) לביסוס החקלאות ולהרחבת ייצואה;

(ג) לעידוד התיירות הנכנסת ותיירות הפנים;

(ד) לקיום מדיניות שיכון המכוונת לקליטת עולים חדשים, לדירום של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ה) לבניית דירות להשכרה בדמי-שכירות סכירים, במיוחד לזוגות צעירים ולמשפחות ברוכות ילדים;

(ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה הפעל למניעת ירידה ולהחזרתם למולדת של האזרחים שעזבוה.

./הממשלה

21. הממשלה חפץ להמשיך מיחוחו של המיגזר הערבי והדרוזי, ולחלמה חכניות-מיחאר ביישובים הערביים והדרוזיים כדי לאפשר נעתיו בניה; לפי חכניות-המיחאר.

22. ייעשו מאמצים מיוחדים לקליטת המשכילים מבין בני המיעוטים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקדם את שיתופם באחריות, ממלכתית וציבורית.

23. הממשלה תמדינה את גישת הוועדה המייעצת:

24. יישמו עקרון הבעלות הלאומית על הקרקע. חוקם ועדה-שרים לדון על מקרים חריגים.

25. החלטה על מכירת נכסים עסקיים שבבעלות המדינה תחקבל על-ידי הממשלה.

26. המדיניות הכלכלית והחברתית תושחזח על חכנית כוללת שחובא לידיעה הכנסת והציבור, וחופעל במחואם ובעקביות להשגח יעדיה.

27. (א) הממשלה חמשיך לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל החושכים ללא הבדל דח, גזע, לאום, מין או עדה;

(ב) הממשלה תיזום חקיקת חוק נגד הסחה גזענית, בנוסף להוראות החוק הקיימות בענין זה.

28. הממשלה חבדוק אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון המקומי; חיבחה חלוקת החפקידים והסמכויות בין השלטון המרכזי והמקומי; ייקבעו סדרי מימון וייבחנו מקורות-המימון שיבטיוו פעולה חקינה של השלטון המקומי.
/הממשלה

- (א) הממשלה תפעל לעקידת השטח והגליגות ולהחזרת המשטרה המשטרה שטחון החוקן
- (ב) יוגבר כושרה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל גילוייה.

30. אחדות העם וחיי חברה מתוקנים מחייבים טיפוח טובלנות הדדית וחופש מצפון ודת. הממשלה תמנע כל כפייה דתית וזינטי-דתית מאיזה צד שהוא; חבטיח צרכי הדת הציבוריים באמצעות המדינה; תקיים חופש דת ומצפון לכל העדות הלא-יהודיות ותספק על חשבון המדינה את צרכיהן הדתיים, וחבטיח חינוך דתי לכל הילדים שהוריהם רוצים בכך.

31. יישמר הסטטוס-קוו במדינה בעניני דת.

32. החינוך יושחח על ערכי הנצח של עם ישראל.

33. הנמשלה תקיים את כל ההתחייבויות הבינלאומיות של מדינת ישראל.

למה פרט

[Handwritten signature and scribbles]

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לד
לה
לו
לז
לח
לט

[Handwritten signature and scribbles]

[Handwritten scribbles]

מִן מַסְמָכֵי '82

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن. س. م.

الرئيس

The President

April 20, 1982.

Dear Prime Minister Begin,

Thank you for your letter of April 19 which I read with great interest. As I told you in my letters dated March 21 and April 16 and the oral messages I conveyed to you through Minister Sharon, the Arab Republic of Egypt is determined to fulfill all its obligation under the Camp David accords and the Peace Treaty in good faith. Likewise, we expect Israel to do the same. This is the only course that is compatible with our interest, and infact, with the interest of all peoples of the Middle East. When I repeated several times since I assumed office that peace to us is a strategic goal and not a tactical maneuver, I wanted to deepen the commitment of both peoples to the ideal of peace. You would also recall that I made it a point to state that the completion of final withdrawal from Sinai will cement the relations of peace and open new avenues for cooperation and interaction. This being our record, it is abundantly clear that we intend to keep our word and honor our commitment. It is inconceivable that we violate our undertakings for we believe that such a conduct could not generate any benefit to either party. Since we took the first step on the road to peace, we pledged ourselves to work for a comprehensive and durable peace. A fragile or shaky arrangement would undermine our purpose and set back our efforts.

In the " Framework For Peace in The Middle East ", we made a commitment to enter into " negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects ". In order to ensure a peaceful and orderly transfer of

..!...

The President

- 2 -

authority, while taking into account the security concerns of all the parties, it was agreed that there would be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. A self-governing authority would be freely elected by the inhabitants of the West Bank and Gaza to provide them with full autonomy. The self-governing authority would replace the military government and its civilian administration which are to be withdrawn. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining forces into specified security locations. The final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues would be negotiated, with the participation of representatives of the inhabitants, not later than the third year after the beginning of the transitional period.

On March 26, 1979 as we signed the historic Peace Treaty, we signed a letter containing a commitment to negotiate continuously and in good faith to conclude these negotiations at the earliest possible date. The purpose of these negotiations was stated as follows: "to agree, prior to the elections on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities and other related issues". We intend to continue negotiating with you, with the help of the United States as our full partner, until we reach agreement. It is vital that we set in motion the process of solving the Palestinian question, because we are determined to reach a just, comprehensive and durable settlement of the Middle East conflict in accordance with the provisions of the Camp David Framework which remains the only binding document between our two countries.

.. / ...

The President

- 3 -

This is our policy today and it will remain unchanged in the future. We are most willing to accelerate the pace of progress in these negotiations in order to advance the cause of comprehensive peace and widen the scope of the negotiations. We want to attract other parties to the conflict to the table of negotiations. This is the best guarantee for regional security and stability.

Dear Mr. Prime Minister,

I am certain that you realize the importance of solving the problem of the location of the boundary line near Taba as soon as possible. As I told you before, I want to eliminate any possible source of friction in the future. I want us to cooperate together in order to give our pioneering step all the necessary elements for durability and continuous growth. I can not emphasize to you adequately the need to avoid any controversy in the months and years to come. Therefore, it is crucial that we agree on a formula for settling this disagreement through arbitration by a certain date. The last development we want to see is a prolonged and protracted conflict over a point that has a symbolic significance to our people. Fixing a date for settling the matter will not hurt the legitimate interest of either Party. It is a technical point that does not require much investigation and litigation. To repeat my favorite line: Let us concentrate on the future with hope and optimism. I count on your wisdom and good judgment.

With best wishes,

Yours Sincerely

Mohammed Hosni Mubarak

7/10 '51004 p's

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

מסגרת לכריתת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל

כדי להשיג שלום ביניהן, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לכרות, תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניהן.

מוסכם כי:

האתר בו יתנהל המשא-ומתן יהיה תחת דגל האומות המאוחדות, במקום או במקומות שעליהם יוסכם באורח הדדי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו בפתרון זה של הסכסוך בין ישראל ובין מצרים. תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפועל בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחתם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכמה הדדית.

הצדדים הסכימו על הענינים דלקמן:

(א) החלטה המלאה של ריבונות מצרית עד לגבול הביין-לאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוינים ישראליים מסיני;

(ג) השימוש בשדות התעופה שהותירו הישראלים ליד אל-עריש, איתם, עציון ואופירה, למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמנת קונסטנטינופול מ-1888 החלה על כל האומות; מיצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתיבי מים בין-לאומיים, שיהיו פתוחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובלתי ניתן להתלייה;

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים כמפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מדיביזיה אחת (ממוכנת או רגלית) של כוחות מזוינים מצריים תוצב בתוך איזור הנמצא כ-50 קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ולתעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדות ומשטרה אזרחית, המצוידת בנשק קל לכיצוע תפקידי משטרה רגילים, יוצבו בתוך איזור הנמצא מערבה מן הגבול הביין-לאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לגבול הביין-לאומי יהיו כוחות ישראליים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדודי חיל-רגלים, ומשקיפי האומות המאוחדות.

ד. יחידות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גדודים, יתווספו למשטרה האזרחית בשמירת הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחום המדוייק של האזורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשא-ומתן לשלום.

יכול שיתקיימו תחנות להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם.

כוחות האומות המאוחדות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-20 ק"מ מהים-התיכון והגובל בגבול הביין-לאומי, ו-(ב) באיזור שארם-א-שייך, כדי להבטיח חופש מעבר דרך מיצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפוגו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות פינוי כאמור בהצבעת פה אחד של חמש החברות הקבועות.

לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הביניים, יכוננו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפלומטיים, יחסי כלכלה ותרבות, שימת קץ לחרמות

כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובני-אדם, והגנה הדדית על אזרחים באמצעות הליכי משפט הוגנים.

נסיגת ביניים

בין שלושה עד תשעה חודשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסוגו כל הכוחות הישראליים מזרחה מהקו הנמשך מנקודה שממזרח לאל-עריש אל ראס-מוחמד. על המיקום המדוייק של קו זה יוחלט בהסכמה הדדית.

בשם ממשלת הרפובליקה הערבית של מצרים:

מוחמד אנואר אל-סאדאת,

נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

בשם ממשלת ישראל:

מנחם בגין,

ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: גימי קרטור, נשיא ארצות הברית של אמריקה

מסגרת לשלום במזרח התיכון שהוסכם עליה במחנה דוד

מוחמד אנואר אל-סאדאת, נשיא הריפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם גיימי קרט, נשיא ארצות הברית של אמריקה, במחנה דוד, מן ה-5 בספטמבר עד 17 בספטמבר 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשלום במזרח התיכון. הם מזמינים צדדים אחרים לסכסוך הערבי-ישראלי להצטרף אליה.

הקדמה

החתימה לשלום במזרח התיכון חייבת להיות מונחית על-ידי האמור לקמן:

- הבסיס המוסכם להסדר בררכי שלום של הסכסוך בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקיה.
- לאחר ארבע מלחמות במשך 30 שנה, וחרף מאמצי אנוש נמרצים, המזרח התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידתן של שלוש דתות גדולות, עדיין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון עורגים לשלום, כך שניתן יהא להסב את משאבי האיזור הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקי שלום וכדי שאיזור זה יוכל להיות דוגמא לדו-קיום ולשיתוף פעולה בין אומות.
- היוזמה ההיסטורית של הנשיא סאדאת בביקורו בירושלים, וקבלת הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, הצעות השלום שהעלו שני המנהיגים, וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמי שתי הארצות את יעודי השליחויות הללו, יצרו הזדמנות חסרת תקדים לשלום שאין להחמיצה אם נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.
- הוראות מגילת האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והלגיטימיות הבין-לאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.
- כדי להשיג מערכת של יחסי שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דרוש משא ומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולתת עמה על שלום ובטחון, לשם ביצועם של כל ההוראות והעקרונות שבהחלטות 242 ו-338.
- השלום דורש כיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור ואת זכותה לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקראת מטרה זו עשויה להחיש תנועה לקראת עין חדש של התפייסות במזרח התיכון, שיאופיין על-ידי שיתוף פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמירת יציבות ובהבטחת בטחון.
- הבטחון מוגבר על-ידי מערכת של יחסי שלום ועל-ידי שיתוף פעולה בין אומות הנהנות מיחסים נורמליים. נוסף לכך, בהתאם לתנאי חווי שלום, יכולים הצדדים, על בסיס של הדדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים כגון אזורים מפורזים, אזורים של הגבלות על כלי נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחותם של כוחות בין-לאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועילים.

מסגרת

בהביאם את הגורמים הללו, נחושים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מקיף ובר-קיימא במזרח התיכון על ידי חתימתם של חווי שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על

כל חלקיהן. מטרתם היא להשיג שלום ויחסי שכנות טובים. הם מכירים כי כדי שהשלום יתמיד, עליו להקיף את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכסוך. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכוננת מצדם להוות בסיס לשלום לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרה זו לנגד עיניהם הם הסכימו לפעול כאמור לקמן:

א. יהודה, שומרון וחבל עזה

1. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערביי ארץ-ישראל צריכים להשתתף במשאומתן על פתרון בעית ערביי ארץ-ישראל על כל היבטיה. כדי להשיג מטרה זו צריך שיתנהל משאומתן בדבר יהודה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

(א) מצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרכי שלום של הסמכות, ובהתחשב בצרכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגבי יהודה, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמש שנים, במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, יסוגו, על-פי הסדרים אלה, הממשל הצבאי הישראלי ומינהלו האזרחי, לכשתבחר בבחירות חופשיות על-ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי כדי להחליף את הממשל הצבאי הקיים, כדי לשאת ולתת על פרטי הסדר המעבר תוזמן ממשלת ירדן להצטרף למשאומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צריכים להתחשב כיאות הן בעיקרון המינהל העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצרכי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדבר.

(ב) מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדרכים לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יוכלו לכלול ערבים ארצי-ישראליים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערבים ארצי-ישראליים אחרים, כפי שיוסכם עליהם באורח הדדי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי, שיופעלו ביהודה, שומרון, וחבל עזה. תהא נסיגה (a withdrawal) של כוחות מזוינים ישראליים ותהיה פריסה מחדש של הכוחות הישראליים שישארו לאזורי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי. יוקם כוח משטרה מקומי חזק אשר יוכל לכלול אזרחים ירדניים, נוסף לכך, כוחות ישראליים וירדניים ישתתפו בסיוורים משותפים ובאיוש עמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

(ג) כאשר תיכון ותיחנך רשות המינהל העצמי (מועצה מינהלית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחל תקופת המעבר של חמש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יאוחר מן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משאומתן כדי לקבוע את המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת היחס ביניהם ובין שכניהם, וכדי לכרות חוזה שלום בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לסיומה של תקופת המעבר. משאומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון, וחבל עזה. יכונסו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו, הוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, ועל היחס ביניהם ובין שכניהם, והוועדה השנייה, המורכבת מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כשאל האחרונים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה. שומרון וחבל עזה, כדי לשאת ולתת על חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן, תוך התחשבות בהסכם שהושג בדבר המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה. המשא ומתן יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע, בין שאר ענינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיים של הסדרי הבטחון. הפתרון שינבע מן המשאומתן חייב להכיר גם בזכויות החוקיות של ערביי ארץ-ישראל ובצרכיהם הצודקים, בדרך זו ישתתפו ערביי ארץ-ישראל בקביעת עתידם הם באמצעות:

(1) המשאומתן בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים, עד לסיומה של תקופת המעבר.

- (2) הגשת הסכמתם להצבעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה.
 (3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתיישב עם הוראות ההסכם אשר להם.
 (4) השתתפותם, כנקבע לעיל, בעבודתה של הועדה הנושאת ונותנת בדבר חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. יונקטו כל הצעדים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחונן של ישראל ושכנותיה במשך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תכונן רשות המינהל העצמי כוח משטרה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בעניני בטחון הפנים, עם קצינים ישראלים, ירדניים ומצריים שיתמנו לכך.
 3. במשך תקופת המעבר יהוו נציגיהן של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדה מתמדת, כדי להחליט. מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-אדם שעזבו את יהודה, שומרון וחבל עזה ב-1967, יחד עם אמצעים נחוצים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואי-סדר. ועדה זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי ענין משותף.
 4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהיר, צודק וקבוע של הפתרון לבעיית הפליטים.

ב. מצרים — ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להזיק לאיום או לשימוש בכוח כדי לישב חילוקי דעות. כל חילוקי דעות ייושבו באמצעי שלום, בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.
 2. כדי להשיג שלום ביניהם, מסכימים הצדדים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לחתום תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, על חוזה שלום ביניהם; ושהם מזמינים את הצדדים האחרים לסכסוך לפתוח בעת ובעונה אחת במשא-ומתן, ולחתום על חוזה שלום דומים. במטרה להשיג שלום כולל באזור. המסגרת לחתימת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל תנחה את המשא-ומתן לשלום ביניהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החוזה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוארים להלן צריך שיחולו על חוזה השלום בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה — מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.
 2. החתומים יכוננו ביניהם מערכות יחסים שהן נורמליות לגבי מדינות השרויות בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. הצדדים שיש לנוקטם לענין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה

(ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן ערובות לכך כי בתחום שיפוטם ייהנו אזרחיהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של הליכי משפט הוגנים.

3. החתומים צריכים לבדוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוזה שלום סופיים, כדי לתרום לאוירת השלום, שיתוף הפעולה והידידות, שהיא מטרתם המשותפת.
 4. ניתן להקים ועדות-תביעות. לשם יישוב הדדי של כל תביעות כספיות.
 5. ארצות-הברית תזמן להשתתף בשיחות על ענינים הקשורים באופני ביצועם של ההסכמים ועיבודו של לוח הזמנים להוצאה לפועל של התחייבויות הצדדים.
 6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תבקש לתמוך בחוזה השלום ולהבטיח כי לא יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוזה השלום, ולהבטיח כי

הוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות במסגרת זו.

בשם הריפובליקה הערבית של מצרים: מוחמד אנואר אל-סאדאת
 נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

בשם ממשלת ישראל: מנחם בגין
 ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: גימני קרט, נשיא ארצות-הברית של אמריקה

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242 מ-22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושב ה-1382.

מועצת הבטחון.

בהביעה את ראגתה המתמדת למצב החמור במזרח-התיכון, בהטעימה כי אין להסכים לרכישת שטח על-ידי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צודק ובר-קיימא שבו כל מדינה באזור תוכל לחיות בבטחון, בהוסיפה להטעים כי כל המדינות החברות, בקבלן את מגילת האומות המאוחדות, נטלו על עצמן התחייבות לפעול בהתאם לסעיף 2 של המגילה,

1. מאשרת כי מימושם של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צודק ובר-קיימא במזרח-התיכון, שעליו לכלול את החלתם של שני העקרונות דלקמן:

- (1) נסיגה של כוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו בסכסוך האחרון;
 (2) שימת קץ לכל טענות לוחמה או מצבי לוחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באזור, וזכותה לחיות בשלום, בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך

(א) לערוב לחופש השיט דרך נתיבי מים בין-לאומיים באזור;

(ב) להשיג ישוב צודק של בעיית הפליטים;

(ג) לערוב לאי-פגיעה בשטחה של כל מדינה באזור ולעצמאותה המדינית על-ידי אמצעים הכוללים כינונם של אזורים מפורזים;

3. מבקשת מאת המזכיר הכללי למנות נציג מיוחד אשר יצא למזרח-התיכון, לכוון ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקדם הסכם ולסייע למאמצים להשיג הסדר מוסכם בדרכי שלום בהתאם להוראותיה ולעקרונותיה של החלטה זו;

4. מבקשת מאת המזכיר הכללי לדווח למועצת הבטחון על ההתקדמות שבמאמצי הנציג המיוחד בכל ההקדם האפשרי.

מועצת הבטחון.

1. קוראת לכל הצדדים להחליט ולקיים את החלטתה של מועצת הבטחון, לאור קוראת מ-12 שעות לאחר רגע אימוצה של החלטה זו, בעמדות שאותן הם תופסים עתה;
2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחיל מיד לאחר הפסקת האש בביצוע החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חלקיה;
3. מחליטה כי מיד ובעת ובעונה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדבר, בחסות נאותה, שמטרתו לכונן שלום צודק ובר-קיימא במזרח-התיכון.

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלת ישראל ונשיא מצרים

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

ארוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אני הצעתי לפני בית המחוקקים של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלה דלקמן:

אם יוסכם במשך המשא ומתן לכריתת שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים התלויים ועומדים, האם הנך בעד הוצאתם של המתיושבים הישראליים משטחי סיני הצפוניים והדרומיים, או שאתה בעד השארתם של המתיושבים הנזכרים בשטחים אלה.

ההצבעה, ארוני הנשיא, על שאלה זו תהא חופשית לחלוטין מן המשמעת המפלגתית הפרלמנטרית הרגילה, כך שאף על פי שהקואליציה נתמכת עתה על ידי 70 מ-120, כל חבר כנסת, כפי שאני מאמין, הן מספסלי הממשלה והן מספסלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם למצפונו.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.78:

ארוני הנשיא,

אני מעביר בזאת העתק מכתב אלי מאת ראש הממשלה בגין, המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי סיני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לכך, אני מבין ממכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתיושבים הישראליים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום היא דרישה מוקדמת לכל משא ומתן בדבר חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת ראש ממשלת ישראל מנחם בגין

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.78:

ארוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת להסדר בסיני", העומדת להחתם היום, הייתי רוצה לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי הישובים:

1. כל המתיישבים הישראליים חייבים להיות מפונים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורטה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום.
2. הסכמתם של ממשלת ישראל ושל מוסדותיה החוקתיים לעיקרון יסודי זה היא איפה דרישה מוקדמת לפתיחתו של משא ומתן לשלום לשם כריתתו של חוזה שלום.
3. אם לא תמלא ישראל אחרי התחייבות זו, תהא ה"מסגרת" בטלה וחסרת חוקף.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין, 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המתאר כיצד הנך מתכוון להניח את שאלת עתידם של הישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת, לשם החלטתה. לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת הנשיא סאדאת

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני כותב לך כדי לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:

1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדה המערבית. יש לכבד ולהשיב זכויות ערביות חוקיות והיסטוריות בעיר.
2. ירושלים הערבית צריכה להיות בריבונות ערבית.
3. התושבים הפלשתינאיים של ירושלים הערבית זכאים להשתמש בזכויותיהם הלאומיות הלגיטימיות, בהיותם חלק מן העם הפלשתינאי בגדה המערבית.
4. יש להחיל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבטחון השייכות לענין, ובמיוחד החלטה 242 ו-267. כל הצעדים שנקטה ישראל כדי לשנות את מעמדה של העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.
5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להגות מחופש הפולחן והזכות לבקר במקומות הקדושים, ולעבור אליהם, בלא הבחנה או הפליה.
6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגיה.
7. פעילויות חיוניות בעיר צריכות להיות בלתי מחולקות, ומועצה עירונית משותפת המורכבת

ממספר שווה של חברים ערביים וישראליים, יכולה לפקח על ביצוען של פעילויות אלה. כדרך זו תהא העיר בלתי מחולקת.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאמור:

"המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יחולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו." על יסוד חוק זה נתנה ממשלת ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת, שאינה ניתנת לחלוקה, בירת מדינת ישראל.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין, לידיעתו.

עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשארה כפי שהצהירו עליה השגריר גולדברג בעצרת הכללית של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, במועצת הבטחון של האומות המאוחדות, ביום 1 ביולי 1969.

בכנות,

ג'ימי קרטר

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התחייבות מצרים לנהל מו"מ על יהודה ושומרון גם ללא הצטרפות ורדן למשא ומתן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשלום במזרח התיכון" אני פונה אליך במכתב זה, כדי להודיע על עמדת הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של ההסדר הכולל.

כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות הקשורות בגדה המערבית ובעזה, וכדי להגן על הזכויות הלגיטימיות של העם הפלשתינאי, תהא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התפקיד הערבי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התייעצויות עם ירדן ונציגי העם הפלשתינאי.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין על הגדרת המונחים "העם הפלשתינאי" ו"הגדה המערבית", 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הודעת לי את האמור לקמן:

- א. בכל פסקה שבמסמך המסגרת המוסכם, הביטויים "פלשתינאים" או "העם הפלשתינאי" מפורטים ומובנים, ויפורשו ויובנו על ידך כ"ערביי ארץ ישראל".
- ב. בכל פסקה שבה מופיע הביטוי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלת ישראל כיהודה ושומרון.

בכנות,

ג'ימי קרטר

קווי היסוד של חכמי הממשלה

במרכז פעולתה של ממשלת האחדות הלאומית המחייבת לפני הכנסת
האחת-עשרה יעמרו המשימות הבאות:-

1. (א) הכרת אחדות הגורל ושחפות המאבק לקיומו של העם
היהודי במולדת ובתפוצות הגולה;

(ב) הומדה ביצירת התנאים החברתיים, הכלכליים והרוחניים
להגשמת ייעודה המרכזי של מדינת ישראל - קיבוץ
גלויות העם היהודי במולדתו;

(ג) החשת העליה מכל הארצות, עידוד העליה מארצות הרווחה,
ומערכה מתמדת במאמץ להציל יהודים נרדפים, להביאם
לחוף מבטחים ולממש את זכותם לעלות ארצה.

2. יעדיה הנדיביים המרכזיים של הממשלה בחקופת זאת הם:
המשך תהליך השלום באזור והרחבתו, כיסוס השלום עם מצרים
ולציאת צה"ל מלכנון תוך הבטחת שלום יישובי הצפון.

3. (א) הממשלה תעשה למען טיפוח יחסי ידידות וקשרי-גומלין
בין ישראל לבין כל מדינה שוחרת שלום;

(ב) הממשלה תוסיף לשקוד על העמקת יחסי הידידות וההבנה
השוררים בין ארצות-הברית לישראל;

(ג) הממשלה תעשה לחידוש היחסים הדיפלומטיים עם
ברית-המועצות ועם מדינות באסיה, באפריקה
ובאמריקה-הלטינית שניתקו יחסיהן עם מדינת ישראל.

4. מדיניות החוץ והבטחון של ישראל תהיה מכוונת להבטיח
עצמאותה של המדינה, חיזוק בטחונה וכינון שלום עם כל
שכנותיה.

./הממשלה

5. הממשלה תשקוד על הגברת עוצמתו של צה"ל, כוח הרחעתו וכושר עמידתו מול כל איום צבאי, וחפעל בחקיפות נגד הטרור מכל מקור שהוא.

6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אחת בריבונות ישראל שאינה ניחנת לחלוקה; לכל בני הדתות חימשך ותובטח תמיד גישה חופשית אל המקומות המקודשים להם וחופש הפולחן.

7. הממשלה תוסיף להעמיד את שאיפת השלום בראש דאגתה ולא תחסוך כל מאמץ לקדם את השלום.

8. הממשלה תפעל לקידום ולחיזוקם של היחסים ההדדיים עם מצרים על-פי חוזה-השלום.

הממשלה תקרא למצרים למלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החוזה ומכוונות הצדדים החתומים עליו, לרכוח חידוש מלא של הייצוג והקשרים הדיפלומטיים בין שתי המדינות.

9. הממשלה תפעל להמשך תהליך השלום על-פי המסגרת לשלום במזרח-התיכון שהוסכם עליה בקמפ-דייביוד ולחידוש המשא-ומתן לכינון האוטונומיה המלאה לתושבים הערבים ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה.

10. ישראל תקרא לירדן לפתוח במשא-ומתן לשלום כדי להביא לפתיחת דף חדש באזור, למען פריחתו ושיגשוגו. ממשלת ישראל תדון בהצעות שירדן תעלה במשא-ומתן. /ערביי/

11. ערביי יהודה, שומרון וחבל-עזה ישחפּו בקביעה עתידם כאמור בהסכמי קמפ-דייוויד.

12. ישראל תחנּגד להקמח מדינה פלשתינאית נוספח בחבל-עזה ובשטח שבין ישראל לירדן.

13. ישראל לא תישא ולא תחן עם אש"ף.

14. במשך תקופת כהונתה של ממשלת האחדות לא יחול שינוי בריבונות ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה, אלא בהסכמת המערך והליכוד.

15. (א) יובטח קיומם ופיתוחם של הישובים שהוקמו על-ידי ממשלות ישראל ועל היקף פיתוחם יוחלט בממשלה;

(ב) 6 - 5 ישובים יוקמו חוץ שנה. קביעת שמוחיהט תיעשה בהסכמת הדיית חוץ שבוע מעת הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע ההחלטות של ממשלות קודמות על הקמת ישובים שטרם הוקמו וששמוחיהם יפורטו כרשימה שחצורף חוץ שבוע מעת הקמת הממשלה; יהיה בשנים שלאחר-מכן, כמועדים שחקבע ממשלת האחדות הלאומית במליאתה;

(ד) הקמת ישובים חדשים תהיה טעונה אישור רוב שרי הממשלה.

./הממשלה

10. הנמשלה חעשה כל אשר דרוש להבטיח את שלום הגליל. ייקבעו סידורי כטחון אשר יאפשרו הוצאת צה"ל מלבנון, חוץ פרק זמן קצר שיוגדר על-ידי הממשלה.
17. המדיניות הכלכלית-חברתית חפעל:-
- (א) להקטנת חלותה הכלכלית של המדינה על-ידי הפחתת הגרעון במאזן החשומים, גידול היצוא וצמצום היבוא;
- (ב) לייצוב המשק על-ידי בלימת האינפלציה;
- (ג) לחידוש צמיחת המשק חוץ קיום חעסוקה מלאה;
- (ד) לשינוי מכנה המשק על-ידי הגדלתם של ענפי היצור והיצוא וביסוסם והקטנת חלקט של השירותים הציבוריים והמינהליים;
- (ה) לעידודם של אזורי ההתיישבות ברחבי הארץ וערי הפיתוח ולהרחבתם, לחלוקה צודקת של הנטל בין חלקי הציבור ולקיום חקין של מערכות החינוך, ובריאות והדיור.
18. לשט השגח יעדים אלה חפעל הממשלה:-
- (א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזרחית והכסחונית - ולבלימת הצריכה הפרטית;
- (ב) להשגח הסכס כלכלי-חברתי עם ההסחדרות, המעסיקים ושאר גורמי המשק;
- (ג) לעידוד החסכון הלאומי לצורותיו, באמצעות חיזוק האמון בו וקיום התחייבויות הממשלה, בהתאם לחוק שנחקבל בכנסת בנושא זה; /לקידומו.

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון חוץ הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לשם עידוד התפוקה, להעמקת הגביה ולחלוקה צודקת של נטל המסים;

(ו) לחמיכות במוצרי היסוד שיבטיחו אספקה סדירה וישמשו כמכשיר להכוונת החקלאות חוץ חתירה לשיעור קבוע של חמיכות המחיר לצרכן;

החלטות חוק ציבוריות שיבטיחו לכל עובד שכר מינימום הצמוד לשכר הממוצע במסק;

(ח) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדים.

19. הממשלה תפעל:

(א) ליעול ולהרחבת חשית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח החעטיה, לריכוז ההשקעות ולהקמת מפעלים עתירי-סדע;

(ב) לכיסוס החקלאות ולהרחבת ייצואה;

(ג) לעידוד התיירות הנכנסת ותיירות הפנים;

(ד) לקיום מדיניות שיכון המכוונת לקליטת עולים חדשים, לדירום של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ה) לבניית דירות להשכרה בדמי-שכירות סכירים, במיוחד לזוגות צעירים ולמשפחות ברוכות ילדים;

(ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה תפעל למניעת ירידה ולהחזרתם למולדת של האזרחים

שעזבוה.

./הממשלה

21. הממשלה תפעל להמשך פיתוחו של המיגזר הערבי והדרוזי, ולהשלמת חכניות-מיחאר ביישובים הערביים והדרוזיים כדי לאפשר נעחיד בניה לפי חכניות-המיחאר.
22. ייעשו מאמצים מיוחדים לקליטת המשכילים מכין בני המיעוטים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקדם את שיחונם באחריות, ממלכתית וציבורית.
23. הנמשלה תבדוק את נושא ההקדשים המוסלמים.
24. יישמו עקרון הבעלות הלאומית על הקרקע. חוקם ועדת-שרים לדון על מקרים חריגים.
25. החלטה על מכירת נכסים עסקיים שבבעלות המדינה תחקבל על-ידי הנמשלה.
26. המדיניות הכלכלית והחברתית תושחזח על חכנית כוללת שחובא לידיעה הכנסת והציבור, וחופעל במחואם ובעקביות להשגח יעדיה.
27. (א) הממשלה תמשיך לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל החושבים ללא הבדל דח, גזע, לאום, מין או עדה;
- (ב) הממשלה תיזום חקיקת חוק נגד הסחה גזענית, בנוסף להוראות החוק הקיימות בענין זה.
28. הנמשלה תבדוק אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון המקומי; תיבחן חלוקת התפקידים והסמכויות בין השלטון המרכזי והמקומי; ייקבעו סדרי מימון וייבחנו מקורות-המימון שיבטיחו פעולה תקינה של השלטון המקומי.
- ./הממשלה

29. (א) הממשלה חפלה לעקור הפשע והאלימות ולהחדרת ההכרה בעליונות שלטון החוק;
- (ב) יוגבר כושרה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל גילוייה.

30. אחדות העם וחיי חברה מתוקנים מחייבים טיפוח סובלנות הדדית וחופש מצפון ודת. הממשלה תמנע כל כפייה דתית ואנטי-דתית מאיזה צד שהוא; תבטיח צרכי הדת הציבוריים באמצעות המדינה; תקיים חופש דת ומצפון לכל העדות הלא-יהודיות ותספק על חשבון המדינה את צרכיהן הדתיים, ותבטיח חינוך דתי לכל הילדים שהוריהם רוצים בכך.

31. יישמר הסטטוס-קוו במדינה בעניני דת.

32. החינוך יושח על ערכי הנצח של עם ישראל.

33. הממשלה תקיים את כל ההתחייבויות הבינלאומיות של מדינת ישראל.

[Handwritten signature and scribbles]

10/10/60
א. ש. א.

[Handwritten signature and scribbles]

[Handwritten scribbles]

מִן מִסְתָּרֵי הַיָּם

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن. ص. م.

الرئيس

The President

April 20, 1982.

Dear Prime Minister Begin,

Thank you for your letter of April 19 which I read with great interest. As I told you in my letters dated March 21 and April 16 and the oral messages I conveyed to you through Minister Sharon, the Arab Republic of Egypt is determined to fulfill all its obligation under the Camp David accords and the Peace Treaty in good faith. Likewise, we expect Israel to do the same. This is the only course that is compatible with our interest, and in fact, with the interest of all peoples of the Middle East. When I repeated several times since I assumed office that peace to us is a strategic goal and not a tactical maneuver, I wanted to deepen the commitment of both peoples to the ideal of peace. You would also recall that I made it a point to state that the completion of final withdrawal from Sinai will cement the relations of peace and open new avenues for cooperation and interaction. This being our record, it is abundantly clear that we intend to keep our word and honor our commitment. It is inconceivable that we violate our undertakings for we believe that such a conduct could not generate any benefit to either party. Since we took the first step on the road to peace, we pledged ourselves to work for a comprehensive and durable peace. A fragile or shaky arrangement would undermine our purpose and set back our efforts.

In the " Framework For Peace in The Middle East ", we made a commitment to enter into " negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects ". In order to ensure a peaceful and orderly transfer of

..!...

The President

- 2 -

authority, while taking into account the security concerns of all the parties, it was agreed that there would be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. A self-governing authority would be freely elected by the inhabitants of the West Bank and Gaza to provide them with full autonomy. The self-governing authority would replace the military government and its civilian administration which are to be withdrawn. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining forces into specified security locations. The final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues would be negotiated, with the participation of representatives of the inhabitants, not later than the third year after the beginning of the transitional period.

On March 26, 1979 as we signed the historic Peace Treaty, we signed a letter containing a commitment to negotiate continuously and in good faith to conclude these negotiations at the earliest possible date. The purpose of these negotiations was stated as follows: "to agree, prior to the elections on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities and other related issues". We intend to continue negotiating with you, with the help of the United States as our full partner, until we reach agreement. It is vital that we set in motion the process of solving the Palestinian question, because we are determined to reach a just, comprehensive and durable settlement of the Middle East conflict in accordance with the provisions of the Camp David Framework which remains the only binding document between our two countries.

.. / ...

The President

- 3 -

This is our policy today and it will remain unchanged in the future. We are most willing to accelerate the pace of progress in these negotiations in order to advance the cause of comprehensive peace and widen the scope of the negotiations. We want to attract other parties to the conflict to the table of negotiations. This is the best guarantee for regional security and stability.

Dear Mr. Prime Minister,

I am certain that you realize the importance of solving the problem of the location of the boundary line near Taba as soon as possible. As I told you before, I want to eliminate any possible source of friction in the future. I want us to cooperate together in order to give our pioneering step all the necessary elements for durability and continuous growth. I can not emphasize to you adequately the need to avoid any controversy in the months and years to come. Therefore, it is crucial that we agree on a formula for settling this disagreement through arbitration by a certain date. The last development we want to see is a prolonged and protracted conflict over a point that has a symbolic significance to our people. Fixing a date for settling the matter will not hurt the legitimate interest of either Party. It is a technical point that does not require much investigation and litigation. To repeat my favorite line: Let us concentrate on the future with hope and optimism. I count on your wisdom and good judgment.

With best wishes,

Yours Sincerely

Mohammed Hosni Mubarak

ר' מנחם בגין

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

מסגרת לכריתת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל

כדי להשיג שלום ביניהן, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לכרות, תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניהן.

מוסכם כי:

האתר בו יתנהל המשא-ומתן יהיה תחת דגל האומות המאוחדות, במקום או במקומות שעליהם יוסכם באורח הדדי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו כפתרון זה של הסכסוך בין ישראל ובין מצרים. תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפועל בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחתם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכמה הדדית.

הצדדים הסכימו על הענינים דלקמן:

(א) החלטה המלאה של ריבונות מצרית עד לגבול הבין-לאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוינים ישראלים מסיני;

(ג) השימוש בשדות התעופה שהותירו הישראלים ליד אל-עריש, איתם, עציון ואופירה, למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמנת קונסטנטינופול מ-1888 החלה על כל האומות; מיצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתיבי מים בין-לאומיים, שיהיו פתוחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובלתי ניתן להתלייה;

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים כמפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מדיביזיה אחת (ממוכנת או רגלית) של כוחות מזוינים מצריים תוצב בתוך איזור הנמצא כ-50 קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ולתעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדות ומשטרה אזרחית, המצוידת בנשק קל לביצוע תפקידי משטרה רגילים, יוצבו בתוך איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבין-לאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לגבול הבין-לאומי יהיו כוחות ישראלים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדודי חיל-רגלים, ומשקיפי האומות המאוחדות.

ד. יחידות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גדודים, יתווספו למשטרה האזרחית בשמירת הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחום המדוייק של האזורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשא-ומתן לשלום.

יכול שיתקיימו תחנות להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם.

כוחות האומות המאוחדות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-20 ק"מ מהיבשה-התיכון והגבול בגבול הבין-לאומי, ו- (ב) באיזור שארם-א-שייך, כדי להבטיח חופש מעבר דרך מיצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפוגו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות פינוי כאמור בהצבעת פה אחד של חמש החברות הקבועות.

לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הביניים, יכוננו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפלומטיים, יחסי כלכלה ותרבות, שימת קץ לחרמות

כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובני-אדם, והגנה הדדית על אזרחים באמצעות הליכי משפט הוגנים.

נסיגת ביניים

בין שלושה עד תשעה חודשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסוגו כל הכוחות הישראלים מורחה מהקו הנמשך מנקודה לאל-עריש אל ראס-מוחמד. על המיקום המדוייק של קו זה יוחלט בהסכמה הדדית.

בשם ממשלת הרפובליקה הערבית של מצרים:

מוחמד אנואר אל-סאדאת,

נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

בשם ממשלת ישראל:

מנחם בגין,

ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: גימני קרט, נשיא ארצות הברית של אמריקה

מסגרת לשלום במזרח התיכון שהוסכם עליה במחנה רוד

מוחמד אנואר אל-סאדאת, נשיא הריפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם גיימי קרטור, נשיא ארצות הברית של אמריקה, במחנה רוד, מן ה-5 בספטמבר עד 17 בספטמבר 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשלום במזרח התיכון. הם מוזמינים צדדים אחרים לסכסוך הערבי-ישראלי להצטרף אליה.

הקדמה

החתימה לשלום במזרח התיכון חייבת להיות מונחית על-ידי האמור לקמן:

- הבסיס המוסכם להסדר בררכי שלום של הסכסוך בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקיה.
- לאחר ארבע מלחמות במשך 30 שנה, וחרף מאמצי אנוש נמרצים, המזרח התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידתן של שלוש דתות גדולות, עדיין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון עורגים לשלום, כך שניתן יהא להסב את משאבי האיזור הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקי שלום וכדי שאיזור זה יוכל להיות דוגמא לדו-קיום ולשיתוף פעולה בין אומות.
- היוזמה ההיסטורית של הנשיא סאדאת בביקורו בירושלים, וקבלת הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, הצעות השלום שהעלו שני המנהיגים, וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמי שתי הארצות את יעודי השליחויות הללו, יצרו הזדמנות חסרת תקדים לשלום שאין להחמיצה אם נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.
- הוראות מגילת האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והלגיטימיות הבין-לאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.
- כדי להשיג מערכת של יחסי שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דרוש משא ומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולתת עמה על שלום ובטחון. לשם ביצועם של כל ההוראות והעקרונות שבהחלטות 242 ו-338.
- השלום דורש כיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור ואת זכותה לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקראת מטרה זו עשויה להחיש תנועה לקראת עידן חדש של התפייסות במזרח התיכון, שיאופיין על-ידי שיתוף-פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמירת יציבות ובהבטחת בטחון.
- הבטחון מוגבר על-ידי מערכת של יחסי שלום ועל-ידי שיתוף-פעולה בין אומות הנהנות מיחסים נורמליים. נוסף לכך, בהתאם לתנאי חווי שלום, יכולים הצדדים, על בסיס של הדדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים כגון אזורים מפורזים, אזורים של הגבלות על כלי נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחותם של כוחות בין-לאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועילים.

מסגרת

בהביאם את הגורמים הללו, נחושים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מקיף ובר-קיימא במזרח התיכון על ידי חתימתם של חווי שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על

כל חלקיהן. מטרתם היא להשיג שלום ויחסי שכנות טובים. הם מכירים כי כדי שהשלום יתמיד, עליו להקיף את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכסוך. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכוונת מצדם להוות בסיס לשלום לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרה זו לנגד עיניהם הם הסכימו לפעול כאמור לקמן:

א. יהודה, שומרון וחבל עזה

1. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערביי ארץ-ישראל צריכים להשתתף במשאומתן על פתרון בעית ערביי ארץ-ישראל על כל היבטיה. כדי להשיג מטרה זו צריך שיתנהל משאומתן בדבר יהודה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

- (א) מצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרכי שלום של הסמכות, ובהתחשב בצרכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגבי יהודה, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמש שנים, במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, יסוגו, על-פי הסדרים אלה, הממשל הצבאי הישראלי ומינהלו האזרחי, לכשתבחר בבחירות חופשיות על-ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי כדי להחליף את הממשל הצבאי הקיים. כדי לשאת ולתת על פרטי הסדר המעבר תוזמן ממשלת ירדן להצטרף למשאומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צריכים להתחשב כיאות הן בעיקרון המינהל העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצרכי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדבר.
  - (ב) מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדרכים לבינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יוכלו לכלול ערבים ארצישראלים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערבים ארצישראלים אחרים, כפי שיוסכם עליהם באורח הדדי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי, שיופעלו ביהודה, שומרון, וחבל עזה. תהא נסיגה (a withdrawal) של כוחות מוזיינים ישראלים ותהיה פריסה מחדש של הכוחות הישראליים שישארו לאזורי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי. יוקם כוח משטרה מקומי חזק אשר יוכל לכלול אזרחים ירדניים, נוסף לכך, כוחות ישראלים וירדניים שיתתפו בסיוורם משותפים ובאיוש עמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.
  - (ג) כאשר תיכון ותיחנך רשות המינהל העצמי (מועצה מינהלית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחל תקופת המעבר של חמש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יאוחר מן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משאומתן כדי לקבוע את המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת היחס ביניהם ובין שכניהם, וכדי לכרות חוזה שלום בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לסיומה של תקופת המעבר. משאומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון, וחבל עזה. יכונסו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו. הוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, ועל היחס ביניהם ובין שכניהם, והוועדה השנייה, המורכבת מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כשאל האחרונים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי לשאת ולתת על חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן. תוך התחשבות בהסכם שהושג בדבר המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, המשא ומתן יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע בין שאר ענינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיים של הסדרי הבטחון. הפתרון שינבע מן המשאומתן חייב להכיר גם בזכויות החוקיות של ערביי ארץ-ישראל ובצרכיהם הצודקים, בדרך זו ישתתפו ערביי ארץ-ישראל בקביעת עתידם הם באמצעות:
- (1) המשאומתן בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים, עד לסיומה של תקופת המעבר.

- (2) הגשת הסכמתם להצבעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה.
- (3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתיישב עם הוראות ההסכם אשר להם.
- (4) השתתפותם, כנקבע לעיל, בעבודתה של הועדה הנושאת ונותנת בדבר חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. יינקטו כל הצעדים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחונן של ישראל ושכנותיה במשך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תכונן רשות המינהל העצמי כוח משטרה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בעניני בטחון הפנים, עם קצינים ישראלים, ירדניים ומצריים שיתמנו לכך.

3. במשך תקופת המעבר יהוו נציגיהן של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדה מתמדת, כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-אדם שעזבו את יהודה, שומרון וחבל עזה ב-1967, יחד עם אמצעים נחוצים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואי-סדר. ועדה זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי ענין משותף.

4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהיר, צודק וקבוע של הפתרון לבעיית הפליטים.

ב. מצרים – ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להיזקק לאיום או לשימוש בכוח כדי לישב חילוקי דיעות. כל חילוקי דיעות ייושבו באמצעי שלום. בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.
2. כדי להשיג שלום ביניהם, מסכימים הצדדים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לחתום תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, על חוזה שלום ביניהם; ושהם מזמינים את הצדדים האחרים לסכסוך לפתוח בעת ובעונה אחת במשא-ומתן, ולחתום על חוזה שלום דומים. במטרה להשיג שלום כולל באזור. המסגרת לחתימת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל תנחה את המשא-ומתן לשלום ביניהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החוזה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוארים להלן צריך שיחולו על חוזה השלום בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה – מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.
2. החתומים יכוננו ביניהם מערכות יחסים שהן נורמליות לגבי מדינות השרויות בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. הצדדים שיש לנוקטם לענין זה כוללים:

- (א) הכרה מלאה
- (ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן ערובות לכך כי בתחום שיפוטם ייהנו אזרחיהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של הליכי משפט הוגנים.

3. החתומים צריכים לבדוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוזה שלום סופיים, כדי לתרום לאוירת השלום, שיתוף הפעולה והירידות, שהיא מטרתם המשותפת.
4. ניתן להקים ועדות-תביעות, לשם יישוב הדדי של כל תביעות כספיות.
5. ארצות-הברית תזמן להשתתף בשיחות על ענינים הקשורים באופני ביצועם של ההסכמים ועיבודו של לוח הזמנים להוצאה לפועל של התחייבויות הצדדים.
6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תבקש לתמוך בחוזה השלום ולהבטיח כי לא יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוזה השלום, ולהבטיח כי

הוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות במסגרת זו.

בשם הרפובליקה הערבית של מצרים:

מוחמד אנואר אל-סאדאת
נשיא הרפובליקה הערבית של
מצרים

בשם ממשלת ישראל:

מנחם בגין
ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: גיימו קרט, נשיא ארצות-הברית של אמריקה

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242

מ-22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושב ה-1382.

מועצת הבטחון.

בהביעה את דאגתה המתמדת למצב החמור במזרח-התיכון, בהטעימה כי אין להסכים לרכישת שטח על-ידי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צודק ובר-קיימא שבו כל מדינה באיזור תוכל לחיות בבטחון, בהוסיפה להטעים כי כל המדינות החברות, בקבלן את מגילת האומות המאוחדות, נטלו על עצמן התחייבות לפעול בהתאם לסעיף 2 של המגילה,

1. מאשרת כי מימושם של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צודק ובר-קיימא במזרח-התיכון, שעליו לכלול את החלתם של שני העקרונות דלקמן:

- (1) נסיגה של כוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו בסכסוך האחרון;
- (2) שימת קץ לכל טענות לוחמה או מצבי לוחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור, וזכותה לחיות בשלום, בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך

- (א) לערוב לחופש השיט דרך נתיבי מים בין-לאומיים באיזור;
- (ב) להשיג ישוב צודק של בעיית הפליטים;
- (ג) לערוב לאי-פגיעה בשטחה של כל מדינה באיזור ולעצמאותה המדינית על-ידי אמצעים הכוללים כינונם של אזורים מפורזים;

3. מבקשת מאת המזכיר הכללי למנות נציג מיוחד אשר יצא למזרח-התיכון, לכוון ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקדם הסכם ולסייע למאמצים להשיג הסדר מוסכם בדרכי שלום בהתאם להוראותיה ולעקרונותיה של החלטה זו;

4. מבקשת מאת המזכיר הכללי לדרוש למועצת הבטחון על התקדמות שבמאמצי הנציג המיוחד בכלל ההקדם האפשרי.

מועצת הבטחון,

1. קוראת לכל הצדדים ללחימה הקיימת לחדול מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא יאוחר מ-12 שעות לאחר רגע אימוצה של החלטה זו, בעמדות שאותן הם תופסים עתה;
2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחיל מיד לאחר הפסקת האש בביצוע החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חלקיה;
3. מחליטה כי מיד ובעת ובעונה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדבר, בחסות נאותה, שמטרתו לכונן שלום צודק ובר-קיימא במזרח-התיכון.

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלת ישראל ונשיא מצרים

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אגיש הצעה לפני בית המחוקקים של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלה דלקמן:

אם יוסכם במשך המשא ומתן לכריתת שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים התלויים ועומדים, האם הנך בעד הוצאתם של המתיישבים הישראליים משטחי סיני הצפוניים והדרומיים, או שאתה בעד השארתם של המתיישבים הנוכרים בשטחים אלה.

ההצבעה, אדוני הנשיא, על שאלה זו תהא חופשית לחלוטין מן המשמעת המפלגתית הפרלמנטרית הרגילה, כך שאף על פי שהקואליציה נתמכת עתה על ידי 70 מ-120, כל חבר כנסת, כפי שאני מאמין, הן מספסלי הממשלה והן מספסלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם למצפונו.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.78:

אדוני הנשיא,

אני מעביר בואת העתק מכתב אלי מאת ראש הממשלה בגין, המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי סיני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לכך, אני מבין ממכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתיישבים הישראליים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום היא דרישה מוקדמת לכל משא ומתן בדבר חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת ראש ממשלת ישראל מנחם בגין

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.78:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת להסדר בסיני", העומדת להחתם היום, הייתי רוצה לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי הישובים:

1. כל המתישבים הישראליים חייבים להיות מפונים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורטה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום.
2. הסכמתם של ממשלת ישראל ושל מוסדותיה החוקתיים לעיקרון יסודי זה היא איפה דרישה מוקדמת לפתיחתו של משא ומתן לשלום לשם בריתו של חוזה שלום.
3. אם לא תמלא ישראל אחרי התחייבות זו, תהא ה"מסגרת" בטלה וחסרת תוקף.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין, 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המתאר כיצד הנך מתכוון להניח את שאלת עתידם של הישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת, לשם החלטתה. לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת הנשיא סאדאת

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני כותב לך כדי לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:

1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדה המערבית. יש לכבד ולהשיב זכויות ערביות חוקיות והיסטוריות בעיר.
2. ירושלים הערבית צריכה להיות בריבונות ערבית.

3. התושבים הפלשתינאיים של ירושלים הערבית זכאים להשתמש בזכויותיהם הלאומיות הלגיטימיות, בהיותם חלק מן העם הפלשתינאי בגדה המערבית.

4. יש להחיל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבטחון השייכות לענין, ובמיוחד החלטה 242 ו-267. כל הצעדים שנקטה ישראל כדי לשנות את מעמדה של העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.

5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להנות מחופש הפולחן והזכות לבקר במקומות הקדושים, ולעבור אליהם, בלא הבחנה או הפליה.

6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגיה.

7. פעילויות חיוניות בעיר צריכות להיות בלתי מחולקות, ומועצה עירונית משותפת המורכבת

ממספר שווה של חברים ערביים וישראליים, יכולה לפקח על ביצוען של פעילויות אלה. בדרך זו תהא העיר בלתי מחולקת.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאמור:

"המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יחולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו." על יסוד חוק זה נתנה ממשלת ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת, שאינה ניתנת לחלוקה, בירת מדינת ישראל.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין, לידעתו.

עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשארה כפי שהצהירו עליה השגריר גולדברג בעצרת הכללית של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, במועצת הבטחון של האומות המאוחדות, ביום 1 ביולי 1969.

בכנות,

ג'ימי קרטר

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התחייבות מצרים לנהל מו"מ על יהודה ושומרון גם ללא הצטרפות ירדן למשא ומתן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשלום במזרח התיכון" אני פונה אליך במכתב זה, כדי להודיע על עמדת הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של ההסדר הכולל.

כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות הקשורות בגדה המערבית ובעזה, וכדי להגן על הזכויות הלגיטימיות של העם הפלשתינאי, תהא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התפקיד הערבי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התיעצויות עם ירדן ונציגי העם הפלשתינאי.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין על הגדרת המונחים "העם הפלשתינאי" ו"הגדה המערבית", 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הודעת לי את האמור לקמן:

- א. בכל פסקה שבמסמך המסגרת המוסכם, הביטויים "פלשתינאים" או "העם הפלשתינאי" מפורטים ומובנים, ויפורשו ויובנו על ידך כ"ערביי ארץ ישראל".
- ב. בכל פסקה שבה מופיע הביטוי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלת ישראל כיהודה ושומרון.

בכנות,

ג'ימי קרטר

מסגרת לכריתת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל

כדי להשיג שלום ביניהן, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לכרות, תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניהן.

מוסכם כי:

האתר בו יתנהל המשא-ומתן יהיה תחת דגל האומות המאוחדות, במקום או במקומות שעליהם יוסכם באורח הדדי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו בפתרון זה של הסכסוך בין ישראל ובין מצרים. תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפועל בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחתם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכמה הדדית.

הצדדים הסכימו על הענינים דלקמן:

(א) החלטה המלאה של ריבונות מצרית עד לגבול הבין-לאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוינים ישראלים מסיני;

(ג) השימוש בשדות התעופה שהותירו הישראלים ליד אל-עריש, איתם, עציון ואופירה, למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמנת קונסטנטינופול מ-1888 החלה על כל האומות; מיצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתיבי מים בין-לאומיים, שיהיו פתוחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובלתי ניתן להתלייה;

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים כמפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מדיביזיה אחת (ממוכנת או רגלית) של כוחות מזוינים מצריים תוצב בתוך איזור הנמצא כ-50 קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ולתעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדות ומשטרה אזרחית, המצוידת בנשק קל לביצוע תפקידי משטרה רגילים, יוצבו בתוך איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבין-לאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לגבול הבין-לאומי יהיו כוחות ישראלים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדודי חיל-רגלים, ומשקיפי האומות המאוחדות.

ד. יחידות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גדודים, יתווספו למשטרה האזרחית בשמירת הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחום המדוייק של האזורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשא-ומתן לשלום.

יכול שיתקיימו תחנות להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם.

כוחות האומות המאוחדות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-20 ק"מ מהים-התיכון והגובל בגבול הבין-לאומי, ו- (ב) באיזור שארם-א-שייך, כדי להבטיח חופש מעבר דרך מיצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפוננו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות פיניו כאמור בהצבעת פה אחד של חמש החברות הקבועות.

לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הביניים, יכוננו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפלומטיים, יחסי כלכלה ותרבות, שימת קץ לחרמות

כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובני-אדם, והגנה הדדית על אזרחים באמצעות הליכי משפט הוגנים.

נסיגת ביניים

בין שלושה עד תשעה חודשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסוגו כל הכוחות הישראלים מזרחה מהקו הנמשך מנקודה שמזרחה לאל-עריש אל ראס-מוחמד. על המיקום המדוייק של קו זה יוחלט בהסכמה הדדית.

בשם ממשלת הרפובליקה הערבית של מצרים:

מוחמד אנואר אל-סאדאת,
נשיא הרפובליקה הערבית של
מצרים

בשם ממשלת ישראל:

מנחם בגין,
ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: גימני קרט, נשיא ארצות הברית של אמריקה

מסגרת לשלום במזרח התיכון שהוסכם עליה במחנה דוד

מוחמד אנואר אל-סאדאת, נשיא הריפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם גימי קרט, נשיא ארצות הברית של אמריקה, במחנה דוד, מן ה-5 בספטמבר עד 17 בספטמבר 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשלום במזרח התיכון. הם מזמינים צדדים אחרים לסכסוך הערבי-ישראלי להצטרף אליה.

הקדמה

החתימה לשלום במזרח התיכון חייבת להיות מונחית על-ידי האמור לקמן:

- הבסיס המוסכם להסדר בדרכי שלום של הסכסוך בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקיה.
- לאחר ארבע מלחמות במשך 30 שנה, וחרף מאמצי אנוש נמרצים, המזרח התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידתן של שלוש דתות גדולות, עדיין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון עורגים לשלום, כך שניתן יהא להסב את משאבי האיזור הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקי שלום וכדי שאיזור זה יוכל להיות דוגמא לרוקיום ולשיתוף פעולה בין אומות.
- היוזמה ההיסטורית של הנשיא סאדאת בביקורו בירושלים, וקבלת הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, הצעות השלום שהעלו שני המנהיגים, וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמי שתי הארצות את יעודי השליחויות הללו, יצרו הזדמנות חסרת תקדים לשלום שאין להחמיצה אם נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.
- הוראות מגילת האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והלגיטימיות הבינלאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.
- כדי להשיג מערכת של יחסי שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דרוש משא ומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולתת עמה על שלום ובטחון. לשם ביצועם של כל ההוראות והעקרונות שבהחלטות 242 ו-338.
- השלום דורש כיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור ואת זכותה לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקראת מטרה זו עשויה להחיש תנועה לקראת עיך חדש של התפייסות במזרח התיכון, שיאופיין על-ידי שיתוף-פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמירת יציבות ובהבטחת בטחון.
- הבטחון מוגבר על-ידי מערכת של יחסי שלום ועל-ידי שיתוף-פעולה בין אומות הנהנות מיחסים נורמליים. נוסף לכך, בהתאם לתנאי חווי שלום, יכולים הצדדים, על בסיס של הדדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים כגון אזורים מפורזים, אזורים של הגבלות על כלי נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחותם של כוחות בין-לאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועילים.

מסגרת

בהיבאם את הגורמים הללו, נחושים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מקיף ובר-קימא במזרח התיכון על-ידי חתימתם של חווי שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על

כל חלקיהן. מטרתם היא להשיג שלום ויחסי שכנות טובים. הם מכירים כי כדי שהשלום יתמיד, עליו להקיף את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכסוך. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכוננת מצרם להוות בסיס לשלום לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרה זו לנגד עיניהם הם הסכימו לפעול כאמור לקמן:

א. יהודה, שומרון וחבל עזה

1. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערביי ארץ-ישראל צריכים להשתתף במשא ומתן על פתרון בעית ערביי ארץ-ישראל על כל היבטיה. כדי להשיג מטרה זו צריך שיתנהל משא ומתן בדבר יהודה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

(א) מצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרכי שלום של הסמכות, ובהתחשב בצרכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגבי יהודה, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמש שנים, במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, יסוגו, על-פי הסדרים אלה, הממשל הצבאי הישראלי ומינהלו האזרחי, לכשתבחר בבחירות חופשיות על-ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי כדי להחליף את הממשל הצבאי הקיים. כדי לשאת ולתת על פרטי הסדר המעבר תוזמן ממשלת ירדן להצטרף למשא ומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צריכים להתחשב כיאות הן בעיקרון המינהל העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצרכי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדבר.

(ב) מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדרכים לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יוכלו לכלול ערבים ארצי-ישראליים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערבים ארצי-ישראליים אחרים, כפי שיוסכם עליהם באורח הדדי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי, שיופעלו ביהודה, שומרון, וחבל עזה. תהא נסיגה (a withdrawal) של כוחות מזוינים ישראליים ותהיה פריסה מחדש של הכוחות הישראליים שישארו לאזורי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי. יוקם כוח משטרה מקומי חזק אשר יוכל לכלול אזרחים ירדניים. נוסף לכך, כוחות ישראליים וירדניים ישתתפו בסיוורים משותפים ובאיוש עמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

(ג) כאשר תיכון ותיחנך רשות המינהל העצמי (מועצה מינהלית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחל תקופת המעבר של חמש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יאוחר מן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משא ומתן כדי לקבוע את המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת היחס ביניהם ובין שכניהם, וכדי לכרות חוזה שלום בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לסיומה של תקופת המעבר. משא ומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון, וחבל עזה. יכוננו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו, הוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, ועל היחס ביניהם ובין שכניהם, והוועדה השנייה, המורכבת מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כשאל האחרונים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי לשאת ולתת על חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן. תוך התחשבות בהסכם שהושג בדבר המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, המשא ומתן יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע, בין שאר ענינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיים של הסדרי הבטחון. הפתרון שינבע מן המשא ומתן חייב להכיר גם בזכויות החוקיות של ערביי ארץ-ישראל ובצרכיהם הצודקים. בדרך זו ישתתפו ערביי ארץ-ישראל בקביעת עתידם הם באמצעות:

(1) המשא ומתן בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים, עד לסיומה של תקופת המעבר.

- (2) הגשת הסכמתם להצבעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה.
- (3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתיישב עם הוראות ההסכם אשר להם.
- (4) השתתפותם, כנקבע לעיל, בעבודתה של הועדה הנושאת ונותנת בדבר חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. יינקטו כל הצעדים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחונן של ישראל ושכנותיה במשך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תכונן רשות המינהל העצמי כוח משטרה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראלים, ירדניים ומצריים שיחמנו לכך.
3. במשך תקופת המעבר יהיו נציגיהן של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדה מתמדת, כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-אדם שעזבו את יהודה, שומרון וחבל עזה ב-1967, יחד עם אמצעים נחוצים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואי-סדר. ועדה זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי ענין משותף.
4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהיר, צודק וקבוע של הפתרון לבעיית הפליטים.

ב. מצרים — ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להיזקק לאיום או לשימוש בכוח כדי לישב חילוקי דעות. כל חילוקי דעות ייושבו באמצעי שלום. בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.
2. כדי להשיג שלום ביניהם, מסכימים הצדדים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לחתום תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, על חוזה שלום ביניהם; ושהם מזמינים את הצדדים האחרים לסכסוך לפתוח בעת ובעונה אחת במשא-ומתן, ולחתום על חוזה שלום דומים, במטרה להשיג שלום כולל באזור. המסגרת לחתימת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל תנחה את המשא-ומתן לשלום ביניהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החוזה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוארים להלן צריך שיחולו על חוזה השלום בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה — מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.
2. החתומים יכוננו ביניהם מערכות יחסים שהן נורמליות לגבי מדינות השרויות בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. הצדדים שיש לנוקטם לענין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה

(ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן ערובות לכך כי בתחום שיפוטם ייהנו אזרחיהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של הליכי משפט הוגנים.

3. החתומים צריכים לבדוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוזה שלום סופיים, כדי לתרום לאוירת השלום. שיחוף הפעולה והידידות, שהיא מטרתם המשותפת.
4. ניתן להקים ועדות-תביעות, לשם יישוב הרדי של כל תביעות כספיות.
5. ארצות-הברית תוזמן להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופני ביצועם של ההסכמים ועיבודו של לוח הזמנים להוצאה לפועל של התחייבויות הצדדים.
6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תבקש לתמוך בחוזה השלום ולהבטיח כי לא יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוזה השלום, ולהבטיח כי

הוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות במסגרת זו.

בשם הרפובליקה הערבית של מצרים:

מוחמד אנואר אל-סאדאת
נשיא הרפובליקה הערבית של
מצרים

בשם ממשלת ישראל:

מנחם בגין
ראש ממשלת ישראל

ועד לחתימה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות-הברית של אמריקה

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242 מִרֵּב 22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושב ה־1382.

מועצת הבטחון.

בהביעה את דאגתה המתמדת למצב החמור במזרח-התיכון, בהטעימה כי אין להסכים לרכישת שטח על-ידי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צודק ובר-קיימא שבו כל מדינה באיזור תוכל לחיות בבטחון, בהוסיפה להטעים כי כל המדינות החברות, בקבלן את מגילת האומות המאוחדות, נטלו על עצמן התחייבות לפעול בהתאם לסעיף 2 של המגילה,

1. מאשרת כי מימושם של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צודק ובר-קיימא במזרח-התיכון, שעליו לכלול את החלתם של שני העקרונות דלקמן:

- (1) נסיגה של כוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו בסכסוך האחרון;
- (2) שימת קץ לכל טענות לוחמה או מצבי לוחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור, וזכותה לחיות בשלום. בתוך גבולות בטוחים ומוכרים. חופשית מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך

- (א) לערוב לחופש השיט דרך נתיבי מים בין-לאומיים באיזור;
- (ב) להשיג ישוב צודק של בעיית הפליטים;
- (ג) לערוב לאי-פגיעה בשטחה של כל מדינה באיזור ולעצמאותה המדינית על-ידי אמצעים הכוללים כינונם של אזורים מפורזים;

3. מבקשת מאת המזכיר הכללי למנות נציג מיוחד אשר יצא למזרח-התיכון, לכונן ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקדם הסכם ולסייע למאמצים להשיג הסדר מוסכם ברכי שלום בהתאם להוראותיה ולעקרונותיה של החלטה זו;

4. מבקשת מאת המזכיר הכללי לדווח למועצת הבטחון על ההתקדמות שבמאמצי הנציג המיוחד בכל ההקדם האפשרי.

מועצת הבטחון,

1. קוראת לכל הצדדים ללחימה הקיימת לחדול מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא יאוחר מ-12 שעות לאחר רגע אימוצה של החלטה זו, בעמדות שאותן הם תופסים עתה;
2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחיל מיד לאחר הפסקת האש בביצוע החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חלקיה;
3. מחליטה כי מיד ובעת ובעונה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדבר, בחסות נאותה, שמטרתו לכונן שלום צודק ובר-קיימא במזרח-התיכון.

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלת ישראל ונשיא מצרים

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אני הצעתי לפני בית המחוקקים של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלה דלקמן:

אם יוסכם במשך המשא ומתן לכריתת שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים התלויים ועומדים, האם הנך בעד הוצאתם של המתיישבים הישראליים משטחי סיני הצפוניים והדרומיים, או שאתה בעד השארתם של המתיישבים הנזכרים בשטחים אלה.

ההצבעה, אדוני הנשיא, על שאלה זו תהא חופשית לחלוטין מן המשמעת המפלגתית הפרלמנטרית הרגילה, כך שאף על פי שהקואליציה נתמכת עתה על ידי 70 מ-120, כל חבר כנסת, כפי שאני מאמין, הן מספסלי הממשלה והן מספסלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם למצפונו.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.78:

אדוני הנשיא,

אני מעביר בזאת העתק מכתב אלי מאת ראש הממשלה בגין, המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי סיני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לכך, אני מבין ממכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתיישבים הישראליים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום היא דרישה מוקדמת לכל משא ומתן בדבר חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת ראש ממשלת ישראל מנחם בגין

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.78:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת להסדר בסיני", העומדת להחתם היום, הייתי רוצה לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי הישובים:

1. כל המתישבים הישראליים חייבים להיות מפונים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורטה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום.
2. הסכמתם של ממשלת ישראל ושל מוסדותיה החוקתיים לעיקרון יסודי זה היא איפה דרישה מוקדמת לפתיחתו של משא ומתן לשלום לשם כריתתו של חוזה שלום.
3. אם לא תמלא ישראל אחרי התחייבות זו, תהא ה"מסגרת" בטלה וחסרת תוקף.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ההעברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין, 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978. המתאר כיצד הנך מתכוון להניח את שאלת עתידם של הישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת, לשם החלטתה. לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת הנשיא סאדאת

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

- אני כותב לך כדי לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:
1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדה המערבית. יש לכבד ולהשיב זכויות ערביות חוקיות והיסטוריות בעיר.
  2. ירושלים הערבית צריכה להיות בריבונות ערבית.
  3. התושבים הפלשתינאיים של ירושלים הערבית זכאים להשתמש בזכויותיהם הלאומיות הלגיטימיות, בהיותם חלק מן העם הפלשתינאי בגדה המערבית.
  4. יש להחיל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבטחון השייכות לענין, ובמיוחד החלטה 242 ו-267. כל הצעדים שנקטה ישראל כדי לשנות את מעמדה של העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.
  5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להנות מחופש הפולחן והזכות לבקר במקומות הקדושים, ולעבור אליהם, בלא הבחנה או הפליה.
  6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגיה.
  7. פעילויות חיוניות בעיר צריכות להיות בלתי מחולקות, ומועצה עירונית משותפת המורכבת

ממספר שווה של חברים ערביים וישראליים, יכולה לפקח על ביצוען של פעילויות אלה. בדרך זו תהא העיר בלתי מחולקת.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ראש ממשלת ישראל מנחם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאמור:

"המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יחולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו." על יסוד חוק זה נתנה ממשלת ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת. שאינה ניתנת לחלוקה, בירת מדינת ישראל.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978. המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין, לידיעתו.

עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשארה כפי שהצהירו עליה השגריר גולדברג בעצרת הכללית של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, במועצת הבטחון של האומות המאוחדות, ביום 1 ביולי 1969.

בכנות,

ג'ימי קרטר

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התחייבות מצרים לנהל מו"מ על יהודה ושומרון גם ללא הצטרפות ירדן למשא ומתן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשלום במזרח התיכון" אני פונה אליך במכתב זה, כדי להודיע על עמדת הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של ההסדר הכולל.

כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות הקשורות בגדה המערבית ובעזה, וכדי להגן על הזכויות הלגיטימיות של העם הפלשתינאי, תהא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התפקיד הערבי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התיעצויות עם ירדן ונציגי העם הפלשתינאי.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלת ישראל מנחם בגין על הגדרת המונחים "העם הפלשתינאי" ו"הגדה המערבית", 22.9.1978:

ארוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הודעת לי את האמור לקמן:

- א. בכל פסקה שבמסמך המסגרת המוסכם, הביטויים "פלשתינאים" או "העם הפלשתינאי" מפורטים ומובנים, ויפורשו ויובנו על ירך כ"ערביי ארץ ישראל".
- ב. בכל פסקה שבה מופיע הביטוי "גדה מערבית", הוא מוכן ויובן על ידי ממשלת ישראל כיהודה ושומרון.

בכנות,

ג'ימי קרטר

קווי היסוד של חכמי הממשלה

- במרכז פעולתה של ממשלת האחדות הלאומית המתייצבת לפני הכנסת
ואחת-עשרה יעמדי המשימות הבאות:-
1. (א) הכרת אחדות הגורל ושחפות המאבק לקיומו של העם
היהודי במולדת ובתפוצות הגולה;
  - (ב) הומדה ביצירת התנאים החברתיים, הכלכליים והרוחניים
להגשמת ייעודה המרכזי של מדינת ישראל - קיבוץ
גלויות העם היהודי במולדתו;
  - (ג) החשת העליה מכל הארצות, עידוד העליה מארצות הרוחה,
ומערכה מתמדת במאמץ להציל יהודים נרדפים, להביאם
לחוף מבטחים ולמשש את זכוהט לעלות ארצה.
2. יעדיה המדיכיים המרכזיים של הממשלה בחקופה זאת הם:
המטן חהליך השלום באזור והרחכוור, כיסוס השלום עם מצרים
ויציאת צה"ל מלבנון חוך הבטחת שלום יישובי הצפון.
3. (א) הממשלה תעשה למען סיכווח יחסי יודות וקשרי-גומלין
בין ישראל לבין כל מדינה שוורת שלום;
  - (ב) הממשלה חוסוף לשקוד על העמקת יחסי היודות וההכנה
השוררים בין ארצות-הברית לישראל;
  - (ג) הממשלה תעשה לחידוש היוסים הדיפלומטיים עם
ברית-המועצות ועם מדינות באסיה, באפריקה
ובאמריקה-הלטינית שניחקו יחסיהן עם מדינת ישראל.
4. מדיניות החוף והבטחון של ישראל חהיה מכוונת להבטיח
עצמאותה של זמרינה, חיזוק בטוונה וכינון שלום עם כל
שכנותיה.

./הממשלה

5. הממשלה חשקוד על הגברת עוצמתו של צה"ל, כוח הרחעתו וכושר עמידתו מול כל איום צבאי, וחפעל בחקיפות נגד הטרור מכל מקור שהוא.

6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אחת בריבונות ישראל שאינה ניתנת לחלוקה; לכל בני הדתות תימשך ותובטח תמיד גישה חופשית אל המקומות המקודשים להם וחופש הפולחן.

7. הממשלה חוסיף להעמיד את שאיפת השלום בראש דאגתה ולא תחסוך כל מאמץ לקדם את השלום.

8. הממשלה תפעל לקידום ולחיזוקם של היחסים ההדדיים עם מצרים על-פי חוזה-השלום.

הממשלה תקרא למצרים למלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החוזה ומכוונות הצדדים החתומים עליו, לרכוח חידוש מלא של הייצוג והקשרים הדיפלומטיים בין שתי המדינות.

9. הממשלה תפעל להמשך תהליך השלום על-פי המסגרת לשלום במזרח-התיכון שהוסכם עליה בקמפ-דייוויד ולחידוש המשא-ומתן לכינון האוטונומיה המלאה לחושבים הערבים ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה.

10. ישראל תקרא לירדן לפתוח במשא-ומתן לשלום כדי להביא לפתיחת דף חדש באזור, למען פריחתו ושיגשוגו. ממשלת ישראל תדון בהצעות שירדן תעלה במשא-ומתן. /ערביי

11. ערביי יהודה, שומרון וחבל-עזה ישחפרו בקביעת עתידם כאזור בהסכמי קמפ-דייוויד.

12. ישראל תחנגד להקמת מדינה פלשתינאית נוספת בחבל-עזה ובשטח שכין ישראל לירדן.

13. ישראל לא תישא ולא תחן עם אש"ף.

14. במשך תקופת כהונתה של ממשלת האחדות לא יחול שינוי בריבונות ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה, אלא בהסכמת המערך והליכוד.

15. (א) יובטח קיומם ופיתוחם של הישובים שהוקמו על-ידי ממשלות ישראל ועל היקף פיתוחם יוחלט בממשלה;

(ב) 6 - 5 ישובים יוקמו תוך שנה. קביעת שמוחיהם תיעשה בהסכמת הדדית תוך שבוע מעת הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע ההחלטות של ממשלות קודמות על הקמת ישובים שטרם הוקמו וששמוחיהם יפורטו ברשימה שחצורף תוך שבוע מעת הקמת הממשלה; יהיה בשנים שלאחר-מכן, במועדים שחקבע ממשלת האחדות הלאומית במליאתה;

(ד) הקמת ישובים חדשים תהיה טעונה אישור רוב שרי הממשלה.

./הממשלה

10. הנמטלה תעשה כל אשר דרוש להבטיח את שלום הגליל. ייקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו הוצאת צה"ל מלבנון, חוץ פרק זמן קצר שיוגדר על-ידי הממשלה.
17. המדיניות הכלכלית-חברתית תפעל:-
- (א) להקטנת חלוקה הכלכלית של המדינה על-ידי הפחתת הגרעון במאזן התשלומים, גידול היצוא וצמצום היבוא;
- (ב) לייצוב המשק על-ידי בלימת האינפלציה;
- (ג) לחידוש צמיחת המשק חוץ קיום תעסוקה מלאה;
- (ד) לשינוי מבנה המשק על-ידי הגדלתם של ענפי היצור והיצוא וביסוסם והקטנת חלקם של השירותים הציבוריים והמינהליים;
- (ה) לעידודם של אזורי ההתיישבות ברחבי הארץ וערי הפיתוח ולהרחבתם, לחלוקה צודקת של הנטל בין חלקי הציבור ולקיום חקין של מערכות החינוך, הבריאות והדיור.
18. לשם השגת יעדים אלה תפעל הממשלה:-
- (א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזרחית והבטחונית - ולבלימת הצריכה הפרטית;
- (ב) להשגת הסכם כלכלי-חברתי עם ההסתדרות, המעסיקים ושאר גורמי המשק;
- (ג) לעידוד החסכון הלאומי לצורותיו, באמצעות חיזוק האמון בו וקיום התחייבויות הממשלה, כהתאם לחוק שנתקבל בכנסת בנושא זה; /לקידומו.

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון תוך הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לשם עידוד החפוקה, להעמקת הגביה ולחלוקה צודקת של נטל המסים;

(ו) לחמיכות במוצרי היסוד שיבטיחו אספקה סדירה וישמשו כמכשיר להכוונת החקלאות תוך חתירה לשיעור קבוע של חמיכות המחיר לצרכן;

מיינוס הצמוד לשכר הממוצע במשק;

(ח) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדים.

19. הממשלה חפעל:

(א) לייעול ולהרחבת חשית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח החעשיה, לריבוי ההשקעות ולהקמת מפעלים עתירי-מדע;

(ב) לכיסוס החקלאות ולהרחבת ייצואה;

(ג) לעידוד התיירות הנכנסת ותיירות הפנים;

(ד) לקיום מדיניות שיכון המכוונת לקליטת עולים חדשים, לדירום של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ה) לכניית דירות להשכרה בדמי-שכירות סבירים, במיוחד לזוגות צעירים ולמשפחות ברוכות ילדים;

(ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה חפעל למניעת ירידה ולהחזרתם למולדת של האזרחים שעזבה.

21. הממשלה הפעל להמשך פיתוחו של המיגזר הערבי והדרוזי, ולחלטה הפניות-מיחאלי פיושומים הערבים והדרוזים כדי לאפשר נעתינו צניון לטי הפניות-הומיחארי.

22. ייעשו מאמצים מיוחדים לקליטת המשכילים מכין כני המיעוטים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקדם את שיחופם באחריות, ממלכתית וציבורית.

23. הנומלה חברוק את נושא ההקדשים המוסלמים.

24. יישמו עקרון הבעלות הלאומית על הקרקע. חוקם ועדת-שרים לדון על מקרים חריגים.

25. החלטה על מכירת נכסים עסקיים שבבעלות המדינה חחקבל על-ידי הממשלה.

26. המדיניות הכלכלית והחברתית תושחוח על חכנית כוללת שחובא לידיעת הכנסת והציבור, וחופעל במחואם ובעקביות להשגח יעדיה.

27. (א) הממשלה תמשיך לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל החושבים ללא הבדל דת, גזע, לאום, מין או עדה;

(ב) הממשלה תיזום חקיקת חוק נגד הסחה גזענית, בנוסף להוראות החוק הקיימות בענין זה.

28. הממשלה חברוק אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון המקומי; חיבחה חלוקת החפקידים והסמכויות בין השלטון המרכזי והמקומי; ייקבעו סדרי מימון וייבחנו מקורות-המימון שיבטחו פעולה חקינה של השלטון המקומי.

/הממשלה

29. (א) הממשלה חפלה לעקירת הפשע והאלימות ולהחדרת ההכרה בעליונות שלטון החוק;

(ב) יוגבר כושרה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל גילוייה.

30. אחדות העם וחיי חברה מחוקנים מחייבים טיפוח סובלנות הדדית וחופש מצפון ודת. הממשלה תמנע כל כפייה דתית ואנטי-דתית מאיזה צד שהוא; תבטיח צרכי הדת הציבוריים באמצעות המדינה; תקיים חופש דת ומצפון לכל העדות הלא-יהודיות ותספק על חשבון המדינה את צרכיהן הדתיים, ותבטיח חינוך דתי לכל הילדים שהוריהם רוצים בכך.

31. יישמר הסטטוס-קוו במדינה בעניני דת.

32. החינוך יושח על ערכי הנצח של עם ישראל.

33. הממשלה תקיים את כל ההתחייבויות הבינלאומיות של

מדינת ישראל.

למנהל

עו"ד
אברהם
משה

אברהם
משה
אברהם
משה
אברהם
משה

אברהם
משה